

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 1T/161/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315010372
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2017:6315010372.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a prísediacich PhDr. Boženy Berčíkovej a Pavla Faška na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. októbra 2017 v trestnej veci obžalovaného X. K. takto

r o z h o d o l :

obžalovaný X. K. , nar. XX. marca XXXX v D., trvale bytom K., N. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS Banská Bystrica - Kráľová,

s a u z n á v a z a v i n n é h o

v bodoch 1 a 3

z pokračovacieho zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

v bodoch 2 a 4

z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák.

v bode 5

z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák.

v bode 6

zo zločinu znásillnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

v bodoch 7 a 11

z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. zák.

v bode 8

zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

v bode 9

zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák.

v bode 10

zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

p r e t o ž e

1. dňa 1.1.2010 alebo 1.1.2011 v dobe od 01.00 hod. do 02.00 hod. v Pohronskej Polhore, Kút č. 4 prišiel do rodinného domu svojej priateľky W. I., prešiel do izby, v ktorej spala jeho dcéra mal. C. K., nar. XX.XX.XXXX a dcéra jeho priateľky mal. U. I., nar. XX.X.XXXX, ku ktorej si ľahol na kraj postele, začal ju chytať za prsia, keď mu povedala, že sa jej to nepáči, chytil ju za ruku, ktorú jej vykrútil, hodil ju na vedľajšiu posteľ tak, že ležala na bruchu, vzápätí si ľahol vedľa nej a povedal jej, že má držať hubu a rozťahnuť nohy, keď sa jej následne podarilo obrátiť na chrbát, začala mu klásť odpor a brániť sa tak, že sa mykala, kopala ho, snažila sa ho odstrčiť a kričala, držal jej však rukami obidve ruky, na to ju udrel päšťou do nosa a chytil jej opätovne obidve ruky jednou rukou a druhou rukou jej siahol do nohavičiek, vopchal jej prsty do vagíny, pričom jej povedal, že aká je úzka, že konečne už nebude panna, pri tomto konaní jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

2. dňa 1.1.2010 alebo 1.1.2011 v skorých ranných hodinách v Pohronskej Polhore, J. č. X v rodinnom dome po tom, čo sa dopustil konania v bode 1, mal. U. I. povedal, že ak niečo cekne, tak ju zabije,

3. v presne nezistený deň v lete 2011 v popoludňajších hodinách v Pohronskej Polhore, J. č. X prišiel do rodinného domu, prešiel do kuchyne nachádzajúcej sa na 1. poschodí, v ktorej na posteli ležala mal. U. I., túto chytil za ruku a povedal jej, že má vypadnúť do izby, čo ona odmietla, vzápätí ju zodvihol, prehodil si ju cez plece, na to mu začala klásť odpor a bránila sa tak, že ho kopala, vtedy jej povedal, že ideš, ideš, niesol ju po chodbe, kde sa zachytila o rám dverí v oblasti kľučky, vzápätí jej privrel ruku do dverí a zárubne, potom ju zniesol po schodoch do kúpeľne nachádzajúcej sa v prízemnej časti domu, kde ju položil na zem a napriek odporu jej stiahol krátke nohavice spolu s nohavičkami, pridržal jej ruky nad hlavou, hoci sa ďalej bránila tak, že sa trhala, kopala ho a kričala o pomoc, zakryl jej rukou ústa a povedal, že jej aj tak nikto nepomôže, že ak nezmlkne, tak ju zabije a jej telo v noci zakope, následne si stiahol nohavice a spodnú bielizeň, stopeným pohlavným údom sa jej obtieral o vagínu až kým sa neukojil, pri tomto konaní jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

4. v presne nezistený deň v lete v roku 2011 v popoludňajších hodinách v Pohronskej Polhore, J. č. X v rodinnom dome po tom, čo sa dopustil konania v bode 3, mal. U. I. povedal, že ak to niekomu povie, tak ju zabije,

5. dňa 30.1.2012 v popoludňajších hodinách v Pohronskej Polhore, J. č. X na dvore rodinného domu po predchádzajúcom slovnom konflikte fyzicky napadol mal. U. I. tak, že ju zhodil na zem, v dôsledku čoho spadla na brucho, vzápätí ju chcel kopnúť nohou do hlavy, ktorú si kryla ľavou rukou, do ktorej ju kopol, čím jej spôsobil vyvrnutie palca ľavej ruky s dobou liečenia viac ako 2 týždne, pričom mala palec znehybnený sadrovou dlahou 10 dní a po jej zložení bolo nevyhnuté fyzické šetrenie ľavej ruky, miestna liečba bolesti a opuchu po dobu ďalších najmenej 7 dní,

6. v presne nezistený deň v januári 2013 približne o 23.15 hod v Pohronskej Polhore ukrytý pod schodmi budovy bývalého kina nachádzajúcej sa v blízkosti autobusovej zastávky, počkal na mal. U. I., ktorá vystúpila z autobusu a bola v tom čase v druhom trimestri tehotenstva, v dôsledku čoho sa nevládala aktívnejšie brániť, pričom o tejto skutočnosti vedel, keď prechádzala okolo, pristúpil k nej, chytil ju za ruku a odtiahol do svojho rodinného domu na H. č. XX, cestou sa jej vyhrážal, že ak nepôjde, zabije ju aj jej dieťa, v dome ju povyzliekal, hodil ju na posteľ v izbe a napriek tomu, že sa bránila tak, že sa ho snažila odstrčiť a kopnúť, mal s ňou pohlavný styk, po jeho skončení jej povedal „vidíš, ani to nebolelo, veď si si tým už prešla“, týmto konaním jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

7. v presne nezistený deň v januári 2013 približne o 24.00 hod. v Pohronskej Polhore, H. č. XX, po tom, čo sa dopustil konania v bode 6, mal. U. I. priložil ku krku nôž a povedal jej, že o tom nesmie nikomu povedať,

8. v presne nezistený deň v dobe od 23.2.2013 do 28.2.2013 približne o 23.15 hod v Pohronskej Polhore ukrytý pod schodmi budovy bývalého kina nachádzajúcej sa v blízkosti autobusovej zastávky, počkal na mal. U. I., ktorá vystúpila z autobusu a bola v tom čase v druhom trimestri tehotenstva, v dôsledku čoho sa nevládala aktívnejšie brániť, pričom o tejto skutočnosti vedel, keď prechádzala okolo, pristúpil k nej, zobral jej mobilný telefón, vypol ho a odtiahol ju do svojho rodinného domu na H. č. XX, kde mu povedala, že má bolesti, aby ju nechal tak, načo jej odvetil, že aspoň ukojí seba a povedal jej, aby sa vyzliekla, čo

aj urobila, potom ju položil na posteľ, rozťahol jej nohy a obtieral sa pohlavným údom medzi jej nohami až kým sa neukojil, týmto konaním jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrovanie,

9. v presne nezistený deň od 23.2.2013 do 28.2.2013 v Pohronskej Polhore, H. č. XX po tom, čo sa dopustil konania v bode 8, mal. U. I. jej povedal, že ak to niekomu povie, tak ju zabije,

10. v presne nezistený deň v apríli 2013 v nočných hodinách v Pohronskej Polhore, J. č. X prišiel do rodinného domu, kde prešiel do izby, v ktorej v tom čase spala mal. U. I., ktorá bola v tom čase v poslednom trimestri tehotenstva, v dôsledku čoho sa nevládala aktívnejšie brániť, pričom o tejto skutočnosti vedel, zaštrngal kľúčami a povedal jej „aha, ja som už prišiel“, ľahol si k nej na kraj postele, stiahol si dole nohavice a spodnú bielizeň a napriek tomu, že mu vravela, aby ju nechal, že má silné bolesti, jej chytil hlavu, pritiahol ju do svojho rozkroku a chcel, aby ho orálne uspokojovala, pričom jej povedal, že keď mu už nemôže dať, tak mu aspoň vyfajčí, keď to nechcela urobiť a uhýbala hlavou, donútil ju otvoriť ústa tak, že jej rukami stlačil líca a do úst jej vložil stoporený pohlavný úd, s ktorým pohyboval až kým sa neukojil, týmto konaním jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrovanie,

11. v presne nezistený deň v apríli 2013 v Pohronskej Polhore, J. č. X v nočných hodinách po tom, čo sa dopustil konania v bode 10, mal. U. I. priložil ku krku nôž a povedal jej, „skúsiš to niekomu povedať“.

t e d a

v bodoch 1 a 3

násilím a hrozbou bezprostredného násillia donútil iného k iným sexuálnym praktikám a čin spáchal na chránenej osobe (dieťati),

v bodoch 2 a 4

iného hrozbou násillia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo opomenul a čin spáchal na chránenej osobe (dieťati a svedkovi) a z osobitného motívu (v úmysle zakryť iný trestný čin),

v bode 5

inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe (dieťati),

v bode 6

násilím a hrozbou bezprostredného násillia donútil ženu k súložiu, na taký čin zneužil jej bezbrannosť a čin spáchal na chránenej osobe (dieťati a tehotnej žene),

v bodoch 7 a 11

iného hrozbou násillia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo opomenul a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (so zbraňou) na chránenej osobe (dieťati a svedkovi) a z osobitného motívu (v úmysle zakryť iný trestný čin),

v bode 8

násilím a hrozbou bezprostredného násillia donútil iného k iným sexuálnym praktikám, zneužil jeho bezbrannosť a čin spáchal na chránenej osobe (dieťati a tehotnej žene),

v bode 9

iného hrozbou násillia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo opomenul a čin spáchal na chránenej osobe (dieťati a svedkovi) a z osobitného motívu (v úmysle zakryť iný trestný čin),

v bode 10

násilím a hrozbou bezprostredného násilia donútil iného k orálnemu styku, zneužil jeho bezbrannosť a čin spáchal na chránenej osobe (dieťať a tehotnej žene),

a z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 199 ods.2 Tr.zák., § 42 ods.1 Tr.zák., § 41 ods.2 Tr.zák., § 37 písm.h,m Tr.zák., § 38 ods.2,4,8 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm.b Tr.zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. sa zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 13. apríla 2015, sp. zn. 1T/130/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. mája 2015, sp. zn. 3To 57/2015, ktorým mu bol za pokus zločinu znásilnenia podľa § 14 ods.1 Tr.zák., § 199 ods.1,2 písm.b Tr.zák. a iné uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno podal na tunajší súd obžalobu na X. K.
v bodoch 1 a 3

za pokračovací zločin sexuálneho násilia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák.,

v bodoch 2 a 4

za pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a), písm. i) Tr. zák. a § 140 písm. c) Tr. zák.

v bode 5

za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák.,

v bode 6

za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák.,

v bode 8

za zločin sexuálneho násilia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák.,

v bode 9

za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. i) Tr. zák. a § 140 písm. c) Tr. zák.,

v bode 10

za zločin sexuálneho násilia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák.,

v bodoch 7, 11

za pokračovací zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a), písm. b) písm. i) Tr. zák. a § 140 písm. c) Tr. zák.

ktoré mal spôchať tak ako je uvedené v bodoch 1 až 11.

Rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 9. mája 2016, sp.zn. 1T/161/2015 bol obžalovaný X. K. podľa § 285 písm.a Tr.por. za skutky v bodoch 1 až 11 v plnom rozsahu spod obžaloby oslobodený, pretože nebolo dokázané, že sa tieto skutky stali.

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. novembra 2016, sp. zn. 2To 76/2016 bol uvedený rozsudok v celom rozsahu zrušený a vec bola vrátená tunajšiemu súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní v dňoch 25. apríla 2016, 20. februára 2017, 11. septembra 2017 a 9. októbra 2017 súd zistil tento skutkový stav:

1. dňa 1.1.2010 alebo 1.1.2011 v dobe od 01.00 hod. do 02.00 hod. v Pohronskej Polhore, J. č. X prišiel do rodinného domu svojej priateľky W. I., prešiel do izby, v ktorej spala jeho dcéra mal. C. K., nar. XX.XX.XXXX a dcéra jeho priateľky mal. U. I., nar. 18.X.XXXX, ku ktorej si ľahol na kraj postele, začal ju chytať za prsia, keď mu povedala, že sa jej to nepáči, chytil ju za ruku, ktorú jej vykrútil, hodil ju na vedľajšiu posteľ tak, že ležala na bruchu, vzápätí si ľahol vedľa nej a povedal jej, že má držať hubu a rozťahnuť nohy, keď sa jej následne podarilo obrátiť na chrbát, začala mu klásť odpor a brániť sa tak, že sa mykala, kopala ho, snažila sa ho odstrčiť a kričala, držal jej však rukami obidve ruky, na to ju udrel päťou do nosa a chytil jej opätovne obidve ruky jednou rukou a druhou rukou jej siahol do nohavičiek, vopchal jej prsty do vagíny, pričom jej povedal, že aká je úzka, že konečne už nebude panna, pri tomto konaní jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

2. dňa 1.1.2010 alebo 1.1.2011 v skorých ranných hodinách v Pohronskej Polhore, J. č. X v rodinnom dome po tom, čo sa dopustil konania v bode 1, mal. U. I. povedal, že ak niečo cekne, tak ju zabije,

3. v presne nezistený deň v lete 2011 v popoludňajších hodinách v Pohronskej Polhore, J. č. X prišiel do rodinného domu, prešiel do kuchyne nachádzajúcej sa na 1. poschodí, v ktorej na posteli ležala mal. U. I., túto chytil za ruku a povedal jej, že má vypadnúť do izby, čo ona odmietla, vzápätí ju zodvihol, prehodil si ju cez plece, na to mu začala klásť odpor a bránila sa tak, že ho kopala, vtedy jej povedal, že ideš, ideš, niesol ju po chodbe, kde sa zachytila o rám dverí v oblasti kľučky, vzápätí jej privrel ruku do dverí a zárubne, potom ju zniesol po schodoch do kúpeľne nachádzajúcej sa v prízemnej časti domu, kde ju položil na zem a napriek odporu jej stiahol krátke nohavice spolu s nohavičkami, pridržal jej ruky nad hlavou, hoci sa ďalej bránila tak, že sa trhala, kopala ho a kričala o pomoc, zakryl jej rukou ústa a povedal, že jej aj tak nikto nepomôže, že ak nezmlkne, tak ju zabije a jej telo v noci zakope, následne si stiahol nohavice a spodnú bielizeň, stopeným pohlavným údom sa jej obtieral o vagínu až kým sa neukojil, pri tomto konaní jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

4. v presne nezistený deň v lete v roku 2011 v popoludňajších hodinách v Pohronskej Polhore, J. č. X v rodinnom dome po tom, čo sa dopustil konania v bode 3, mal. U. I. povedal, že ak to niekomu povie, tak ju zabije,

5. dňa 30.1.2012 v popoludňajších hodinách v Pohronskej Polhore, J. č. X na dvore rodinného domu po predchádzajúcom slovnom konflikte fyzicky napadol mal. U. I. tak, že ju zhodil na zem, v dôsledku čoho spadla na brucho, vzápätí ju chcel kopnúť nohou do hlavy, ktorú si kryla ľavou rukou, do ktorej ju kopol, čím jej spôsobil vyvrnutie palca ľavej ruky s dobou liečenia viac ako 2 týždne, pričom mala palec znehybnený sadrovou dlahou 10 dní a po jej zložení bolo nevyhnuté fyzické šetrenie ľavej ruky, miestna liečba bolesti a opuchu po dobu ďalších najmenej 7 dní,

6. v presne nezistený deň v januári 2013 približne o 23.15 hod v Pohronskej Polhore ukrytý pod schodmi budovy bývalého kina nachádzajúcej sa v blízkosti autobusovej zastávky, počkal na mal. U. I., ktorá

vystúpila z autobusu a bola v tom čase v druhom trimestri tehotenstva, v dôsledku čoho sa nevládala aktívnejšie brániť, pričom o tejto skutočnosti vedel, keď prechádzala okolo, pristúpil k nej, chytil ju za ruku a odtiahol do svojho rodinného domu na H. č. XX, cestou sa jej vyhrážal, že ak nepôjde, zabije ju aj jej dieťa, v dome ju povyzliekal, hodil ju na posteľ v izbe a napriek tomu, že sa bránila tak, že sa ho snažila odstrčiť a kopnúť, mal s ňou pohlavný styk, po jeho skončení jej povedal „vidíš, ani to nebolelo, veď si si tým už prešla“, týmto konaním jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

7. v presne nezistený deň v januári 2013 približne o 24.00 hod. v Pohronskej Polhore, H. č. XX, po tom, čo sa dopustil konania v bode 6, mal. U. I. priložil ku krku nôž a povedal jej, že o tom nesmie nikomu povedať,

8. v presne nezistený deň v dobe od 23.2.2013 do 28.2.2013 približne o 23.15 hod v Pohronskej Polhore ukrytý pod schodmi budovy bývalého kina nachádzajúcej sa v blízkosti autobusovej zastávky, počkal na mal. U. I., ktorá vystúpila z autobusu a bola v tom čase v druhom trimestri tehotenstva, v dôsledku čoho sa nevládala aktívnejšie brániť, pričom o tejto skutočnosti vedel, keď prechádzala okolo, pristúpil k nej, zobral jej mobilný telefón, vypoľ ho a odtiahol ju do svojho rodinného domu na H. č. XX, kde mu povedala, že má bolesti, aby ju nechal tak, načo jej odvetil, že aspoň ukojí seba a povedal jej, aby sa vyzliekla, čo aj urobila, potom ju položil na posteľ, rozťahal jej nohy a obtieral sa pohlavným údom medzi jej nohami až kým sa neukojil, týmto konaním jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

9. v presne nezistený deň od 23.2.2013 do 28.2.2013 v Pohronskej Polhore, H. č. XX po tom, čo sa dopustil konania v bode 8, mal. U. I. jej povedal, že ak to niekomu povie, tak ju zabije,

10. v presne nezistený deň v apríli 2013 v nočných hodinách v Pohronskej Polhore, J. č. X prišiel do rodinného domu, kde prešiel do izby, v ktorej v tom čase spala mal. U. I., ktorá bola v tom čase v poslednom trimestri tehotenstva, v dôsledku čoho sa nevládala aktívnejšie brániť, pričom o tejto skutočnosti vedel, zaštrngal kľúčami a povedal jej „aha, ja som už prišiel“, ľahol si k nej na kraj posteľe, stiahol si dole nohavice a spodnú bielizeň a napriek tomu, že mu vravela, aby ju nechal, že má silné bolesti, jej chytil hlavu, pritiahol ju do svojho rozkroku a chcel, aby ho orálne uspokojovala, pričom jej povedal, že keď mu už nemôže dať, tak mu aspoň vyfajčí, keď to nechcela urobiť a uhýbala hlavou, donútil ju otvoriť ústa tak, že jej rukami stlačil líca a do úst jej vložil stoporený pohlavný úd, s ktorým pohyboval až kým sa neukojil, týmto konaním jej nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie,

11. v presne nezistený deň v apríli 2013 v Pohronskej Polhore, J.. X v nočných hodinách po tom, čo sa dopustil konania v bode 10, mal. U. I. priložil ku krku nôž a povedal jej, „skúsiš to niekomu povedať“.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 uviedol, že trvá na svojich výpovediach z prípravného konania, ako aj na svojich výpovediach z predchádzajúcich hlavných pojednávaní, ktoré boli následne prečítané. V týchto spáchanie všetkých skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu v bodoch 1 až 11 poprel. Doplnil, že jeho vinu musí preukázať obžaloba a nie on preukazovať svoju nevinu, poukázal na princíp prezumpcie neviny, ako aj to, že ak sú pochybnosti o niektorých skutkových okolnostiach, nemožno ich vyhodnotiť v jeho neprospech. Ďalej spochybnil hodnovernosť svedkyne poškodenej, pretože užívala návykové látky a taktiež jej schopnosť správne vypovedať, čo môže byť spôsobené prípadnou duševnou poruchou, a preto navrhol pribratie nového znalca z odboru psychiatrie. Okrem toho spochybňoval výpovede svedkyne poškodenej v tom smere, že nie je technicky možné, ak by sa niektoré skutky stali tak ako to popísala ona a táto rozporne vypovedala o viacerých okolnostiach jednotlivých skutkov.

V prečítaných výpovediach z prípravného konania ku skutkom v bodoch 1) a 2) zo dňa 1.1.2010 resp. 1. 1. 2011 uviedol, že poškodená klamala. Keď prišiel na kontrolu, či je jeho dcéra C. v poriadku, bolo tam nafajčené, množstvo ľudí a alkoholu. On sa jej spýtal, či jej to mama dovolila. Odišiel preč a povedal družke, čo sa tam dialo a asi po hodine ju poslal, nech to ide skontrolovať. Ako to v tom čase vyzeralo,

už nevedel, lebo to potom už nikdy nerozoberali. Prišiel domov do J. a na manželských posteliach spala poškodená s C.. Zobudil ju, zobral malú, dal ju do postielky a jej povedal toľko, že sa zajtra porozprávajú, že či jej to dovolila matka. Nie je pravda, že bola oblečená v pyžame, bola oblečená tak ako predtým, mala mikinu a rifle. Lahol si do manželskej postele a ona odišla do kuchyne. Ráno sa zobudil, jeho priateľka išla do kuchyne robiť kávu a počul, že sa tieto dve o niečom hádajú. Potom ho poškodená nazvala klamárom, pretože tam nikoho nemala, ako to on tvrdil a kvôli tomu mali aj konflikt. Medzi osobami, ktoré sa v dome jeho družky na Silvestra 2010 nachádzali bola aj S. Z., ostatné mená uviesť nevedel. Nie je pravda, že by bol poškodenú ohmatával, strkal jej prsty medzi nohy a vyhrážal sa jej zabitím. Celý incident vznikol kvôli tomu, že v dome boli ľudia, poškodenú do nosa neudrel.

Na hlavnom pojednávaní dňa 29. februára 2016 doplnil, že časovo tieto skutky neboli presne ustálené, mali sa stať najprv 1.1.2010, ale keď bolo zistené, že poškodená už nebola v tom čase pol roka panna, tak sa mali stať už 1.1.2011. Okrem toho sa skutok určite nemohol stať v roku 2010, pretože jeho družka ich dcéru kojila a vtedy mala len tri mesiace. Ak by ju udrel do nosa, tak by poškodená utrpela zranenie, čo sa však nestalo a ani jej matka, jeho priateľka, si niečo také nevšimla. V prvom z týchto dvoch rokov silvestroval spolu s družkou, v druhom roku silvestroval s družkou u známych na vyšnom konci, vtedy poškodená strážila malú.

V prípravnom konaní ku skutkom v bodoch 3) a 4) uviedol, že je to úplná hlúposť a nemá to žiadnu logiku. V dome sú tri postele, kľúče bývajú vždy v zámke, z akého dôvodu by mal poškodenú zobrať na plece a niesť ju do kúpeľne, kde sú len dlaždice a veci na pranie. Má iba dve ruky, hoci poškodená uvádzala, že jej jednou rukou zakryl ústa, druhou jej chytil ruky a treťou si dával dole nohavice. To je úplný nezmysel, čo potvrdila aj S. Z., ktorá videla poškodenú len plakať, ale nevedela z akého dôvodu táto plakala.

Na hlavnom pojednávaní dňa 29. februára 2016 doplnil, že sa skutkov nedopustil, poškodenej sa neobtiaľal o vagínu, ani sa jej nevyhrážal, pretože na to nemal dôvod.

V prípravnom konaní ku skutku v bode 5) uviedol, že poškodenej mal zraniť palec ruky, ale táto mala poranený niektorý z prstov, ktorý mala v dlahe alebo sadre. Avšak táto sama uviedla, že spadla v Brezne a on ani nevedel ako sa jej tento úraz stal.

Na hlavnom pojednávaní dňa 29. februára 2016 doplnil, že jej nijaké zranenie nespôsobil, vyvrtnutie palca si spôsobila pádom v škole, čo sama uviedla. Poškodená raz tvrdila, že ju mal kopnúť na dvore, druhýkrát zas tvrdila, že sa jej to malo stať, keď ju išiel znásilňovať a ona išla cez dvere.

V prípravnom konaní ku skutkom v bodoch 6) a 7) uviedol, že je to absolútna hlúposť a nelogickosť, technicky by sa to ani nedalo spraviť tak, ako to opísala poškodená. Okolo kultúrneho domu vedie ulica J., v januári 2013 bolo veľa snehu a chodil tam traktor odhŕňať sneh. Z tohto dôvodu bol pri kultúrnom dome vysoký mantinel zo snehu, niekedy vo výške aj 2 metre. Je technicky nemožné, aby preliezol tento mantinel a skryl sa pod schodmi kultúry. Keby ju tam chcel prepadnúť, tak by sa mohol skryť oproti cez cestu, kde je veľikánsky rodinný dom, ktorý je od cesty podpivničený a sú tam schody. Taktiež vzdialenosti, ktoré poškodená uviedla, nezodpovedajú skutočnosti. K nemu domov je od kultúrneho domu asi 300 až 400 metrov, ulica je osvetlená a nemohol by tadiaľ s poškodenou prejsť. Bývajú tam aj starí ľudia, ktorí sú vycapení na oknách. Nevedel, kedy poškodená chodí domov a kedy nechodí. Chodil k priateľke, s ktorou bývala poškodená, niekedy tam prespal, niekedy nie. V januári po tom incidente, keď sa pohádali s družkou u nich niekoľko dní nespával. O tehotenstve poškodenej sa tiež dozvedel v tom čase, keď mu družka povedala, že bude starou mamou. Tieto údaje však nezodpovedajú časovým súvislostiam skutkov uvedených v bode 1 a 2, resp. 6 a 7). Poškodenej sa narodilo dieťa 25.04.2013, vtedy bola u jej starkej, ale vrátila sa, lebo starká ju vyhodila pre ukradnutie peňazí, po pôrode tam však zostala natrvalo, pretože odtiaľ mala bližšie do školy, aj k lekárovi. Nožík nosil v ruksaku, keď chodil do roboty, v lete ho používal pri zbere hríbov, nevedel odkiaľ sa poškodená dozvedela o jeho existencii, ale len stadiaľ, keď mu z vrecka kradla peniaze.

Na hlavnom pojednávaní dňa 29. februára 2016 zopakoval, že tieto skutky sa vôbec nestali.

V prípravnom konaní ku skutkom v bodoch 8) a 9) uviedol, že keď mal poškodenú tiež čakať pri autobuse, mal jej zobrať telefón a vypnúť ho, poukázal na to, že ako sa dá vypnúť vypnutý telefón. Neovláda ani

počítač, ani dotykové telefóny, správy za neho písala družka, v tom čase býval u družky, a preto nemohol od nej odísť v noci preč.

Na hlavnom pojednávaní dňa 29. februára 2016 zopakoval, že tieto skutky sa vôbec nestali, je zaujímavé, že poškodená si na ne najprv nespomenula a urobila tak až pri ďalších výpovediach po pol roku.

V prípravnom konaní ku skutkom v bodoch 10) a 11) uviedol, že ani tieto sa nemohli stať, pretože poškodená zobrala kľúče od jeho domu jeho družke, vedela, že on nebude doma a vzala mu všetky peniaze z peňaženky a DVD nosič, ktorý tam bol položený. Keď sa vrátil na druhý deň, našiel tam aj jej spodné prádlo, ktoré tam bolo podstrčené, zobral ho, dal ho do vrecúška zn. Botas a hodil ho do špinavých vecí. Na druhý deň zase našiel pod perinou spodné prádlo, o ktorom predpokladal, že bude poškodená, lebo žiadna žena u neho okrem jeho družky u neho nebola. Prádlo vo vrecúšku potom našla jeho družka a vyhodila ho. Keď sa ho spytovala, koho je to prádlo, on jej povedal, že nevie a že si myslel, že to bolo prádlo jej dcéry, lebo nikto iný sa tam nemohol dostať. Od priateľkinej kamarátky sa dozvedel, že poškodená má na internete nejaké stránky, kde každý večer pridávala nejaké erotické vystúpenia. Sestra tej kamarátky J. nahrala niečo z toho na DVD, ktoré mu dala. Družka tvrdila, že poškodená nepije, ani nefajčí, on jej protirečil a ešte jej povedal, že robí divy po internete. Toto počula poškodená a preto si myslí, že družke zobrala kľúče, išla k nemu domov, kde mu zobrala toto DVD, ako aj peniaze a podhodila spodné prádlo, urobila to z pomsty. Poškodená je nedôveryhodná, veď sa riešilo aj otcovstvo k jej dieťaťu. Dodal, že keď bol na návšteve v Tisovci, v prítomnosti jeho exmanželky aj syna ťukla jeho vlastná dcéra K. K. do počítača na nejakú J., ktorá písala na internete, že poškodená mala s ním spávať. K. aj s exmanželkou mu vraveli, že prečo s tým niečo neurobí, načo im on povedal, že čo s tým on môže robiť. Poškodená potom povedal, že jej šibe a ona mu odvetila, že nič také nepísala a že nemôže za to, čo píše jej kamarátky.

Na hlavnom pojednávaní dňa 29. februára 2016 zopakoval, že tieto skutky sa nestali. K osobe poškodená vypovedal, že táto nehovorila o sebe pravdu, pretože naozaj pila, fajčila, chodila za kamarátkami, dokonca bola kontrolovaná hliadkou polície, keď bola opitá a dostala pokutu 10,- €, ktorú nezaplatila. Aj brat poškodená bol problémový, kradol, bol aj v reedukačnom centre a všetko sa to hádzalo na neho, avšak krádeže pokračovali ďalej, z čoho vyplývalo, že sa ich dopúšťala aj poškodená. Viackrát mu zmizli peniaze, raz mu dokonca poškodená ukradla 20,- € v krčme. Dovoľal sa aj o tom, že mala spávať s chlapmi za peniaze, čo mu v náznakoch uviedli jej kamarátky. Družke povedal svoj názor na poškodenú, avšak do jej výchovy sa nestaral, lebo to nebola jeho dcéra.

Svedkyňa poškodená U. I., ako dcéra v tom čase jeho družky W. I., s ktorou v určitých časových úsekoch bývali v spoločnej domácnosti, na hlavnom pojednávaní dňa 11. septembra 2017 nevypovedala. Ani na hlavnom pojednávaní dňa 25. apríla 2016 nevypovedala, v oboch prípadoch ako osoba blízka a taktiež aj preto, že sa psychicky necítila dobre a nechcela sa ku skutkom už vracieť. Uviedla len, že trvá na svojich výpovediach z prípravného konania, ktoré boli následne prečítané.

V týchto vypovedala, že s X. K. sa poznajú od r. 2008, pričom pracoval s jej mamou, s ktorou od júla 2008 mali vzťah. Začali spolu chodiť, mama zo začiatku chodievala k nemu dole na H. v obci Pohronská Polhora, kde mal dom. Potom sa im narodila dňa XX. XX. XXXX jej sestra C. K., vtedy už začal chodiť k nim a to nielen na návštevy, ale u nich aj prespával. Zo začiatku mali dobrý vzťah, taký kamarátsky, postupom času sa to začalo potom zhoršovať. On sa chcel pri nej hrať na otca a ona to nechcela, prikazoval a zakazoval jej všetko a pod.

Ku skutkom v bode 1) a 2) uviedla, že to bolo na Silvestra v r. 2010, pričom si dátum presne nepamätala, a môže byť, že prvý incident sa odohral aj o rok skôr, teda na nový rok 2010, ale mama už sestru C. nekojila, lebo stratila mlieko. Sestra si nevedela podržať sama ani fľašu a ešte nechodila, hoci už vedela držať hlávku, táto začala chodiť, keď mala 8 alebo 9 mesiacov a ona mala vtedy 13 rokov. K ďalšiemu skutku (skutok v bode 3) došlo až s odstupom času. Zostala strážiť svoju sestru C. a mama s obžalovaným išli na Silvestra von ku kamarátovi na dom. Na druhý deň ráno, okolo 1,00 až 2,00 h na Nový rok sa obžalovaný vrátil opitý a bez mamy. Lahol si k nej, začal ju ohmatávať po prsiach a potom jej strčil prsty medzi nohy. Ona sa mu začala naťahovať, nech ju pustí, no on nechcel. Chytil ju za ruku, prehodil ju nabok, natiahol cez ňu ruku a strčil jej prsty medzi nohy. Sestra sa začala budiť, tak mu hovorila nech prestane, že sestra plače, ale on že nie, že on to chce. Vtedy jej vrazil ešte aj pästou do nosa a tiekla jej krv. Toto urobil ešte predtým, ako jej strčil prsty medzi nohy. Keď jej tam pchal prsty,

tak potom z ničoho nič prestal, ľahol si na zem a spal. Potom prišla mama a ona si myslela, že sa dačo stalo, tak jej na to povedal, len že ju zbil a to bolo všetko. Mama sa ho pýtala, že prečo ju zbil, potom sa pohádali a on k nim mesiac nechodil. Keď k nim prišiel, ležala na kraji postele vedľa sestry, sestra ležala na chrbte a ona ležala na pravom boku, otočená k nej. Ležali na jednej strane manželskej postele, druhá bola voľná. Najskôr si obžalovaný ľahol na kraj postele, potom ju chytil za zápästia a prehodil ju cez posteľ ponad sestru. Kričala, ale on jej potom držal ústa. Najskôr jej chytil vlastne ústa, aby nekričala a potom jej chytil ruky. To preto, že by krikom vlastne zobudila sestru. Sestru aj zobudila, ale jemu to bolo jedno. Ona plakala a on nič. Všetci traja teda ležali na jednej posteli, druhá bola prázdna. Spočiatku si ľahol na bok, tvárou k nej, ona bola otočená na boku chrbtom k nemu a až keď ju prehodil, tak ju vlastne prehodil na tú vedľajšiu posteľ. Tam si ľahol vedľa nej, pričom tam prešiel za ňou ponad sestričku. Na vedľajšej posteli už ležala na chrbte, pričom jej držal ruky nad hlavou a to ľavou rukou a pravou rukou jej siahol do rozkroku. Mala oblečenú nočnú košeľu a gaťky. Už si presne nepamätala, čo mal oblečené obžalovaný. Po tom, čo jej urobil obžalovaný, krvácala, ale neabsolvovala vyšetrenie. Mame povedala o krvácaní s tým, že jej uviedla, že krváca preto, že má menštruáciu. Nezdôverila sa jej, pretože sa obžalovaného bála, povedal jej, že ak to niekomu povie, tak ju zabije. Nevedela čo on povedal mame, keď s ním riešila to, že ju zbil, lebo oni sa rozprávali o tom v kuchyni. Keď si ľahol na zem a spal, dala sestre fľašu a plakala.

Ku skutkom v bodoch 3) a 4) uviedla, že to bolo asi v lete r. 2011, kedy bola doma sama, lebo mama bola na prechádzke so sestrou, alebo v Brezne. Mala k nim prísť kamarátka S. Z., nafarbiť jej hlavu. Bolo to v popoludňajších hodinách, kedy ležala na posteli v kuchyni a pozerala televízor. Prišiel k nim obžalovaný, povedala mu, že mama nie je doma, on povedal, že vie. Prišiel k nej na posteľ, chytil ju a prehodil si ju cez plece, na čo sa mu začala vzpierať, išiel s ňou ku vchodovým dverám a zniesol ju dole do kúpeľne. Kuchyňu majú na poschodí v dome, potom je tam ešte chodba, izba a špajza, kúpeľňu majú na prízemí domu. Do kúpeľne musia zísť z prvého poschodia po schodoch, ktoré vedú vonkajškom domu. niesol ju dole a tam ju položil na zem. Stiahol kraťasy jej aj sebe a začal sa o ňu obtierať, vtedy sa aj spravil. Potom sa poobliekal, išiel preč, lebo mu vravela, že má prísť S., s ktorou sa vtedy stretol. Ona plakala, obžalovaný jej povedal, že sa má dať do poriadku a nikomu nič nevravieť, lebo ju zabije. S. povedal, že nie je doma, že išla dole za bratrancom a vrátil sa naspäť. Nato prišla S. k nim, ona sedela už na dvore a plakala. Už si nepamätala o čom sa s ňou rozprávala, lebo bola v šoku. Keď ju obžalovaný niesol, kopala, trhala sa mu, zachytila sa aj o dvere rukou, lebo na izbe boli pootvorené dvere, ešte aj kričala, ale on jej povedal, že tu jej už nik nepomôže. Ako ju položil na zem a stiahol jej kraťasy, tak jej rozťahal nohy a pohlavným údom sa jej obtieral v medzinoží, došlo u neho aj k výronu semena.

Ku skutku v bode 5) uviedla, že to bolo v zime, v januári 2012, už presne nevedela, či do obeda alebo po obede, ale boli na dvore s mamou, lebo malá sestra sa hrala a ona sedla na rebríku, rozprávali sa. V tom prišiel obžalovaný opitý a začal búchať do steny, tak mu povedala nech nebúcha, lebo ujček spí dnu, on ju však chytil a hodil ju na zem, že mu nebude rozkazovať. Kopol ju do palca, nevedela ktorej ruky. Potom ho odtiahla mama, že jej dcéru biť nebude, že sa to stalo posledný krát a začali sa hádať. Vtedy bola v nemocnici na ošetrení, tam uviedla, že spadla. Keď ju obžalovaný zhodil na zem, zdá sa jej, že spadla buď na chrbát, alebo na brucho, pričom s ňou bola celý čas na dvore mama, ktorá to videla. Ona aj zasiahla, na začiatku bola od nich trochu ďalej, potom s ňou bola na ošetrení. Naozaj sa raz stalo, že obžalovanému vybrala jeho peniaze, ale bola to pomsta, ináč to už neurobila. Do jeho domu sama nechodila, bola tam dvakrát s mamou, keď tam bývala a dvakrát tam bola, keď ju tam obžalovaný dotiahol, keď už bola tehotná.

Ku skutkom v bode 6) a 7) uviedla, že to bolo v r. 2013 asi v januári, akurát išla od priateľa autobusom o 22,30 hod. z Brezna, pričom na Polhore prišla okolo 23,15 hod. Obžalovaný ju čakal pod kultúrou, čo je za zástavkou taká budova, je to nad potokom. Sú tam schodíky, obžalovaný bol skrytý pod nimi. Keď prechádzala okolo, tak vybehol a zdrapil ju, že ide s ním k nemu a že ak nie, tak ju zabije aj s jej dieťaťom. Ona nemohla nejako protestovať, iba sa mu vzpierala a vravela mu, aby ju nechal tak, že je tehotná, bola na rizikovitom tehotenstve. Povedala mu, že sa bojí a on jej povedal, že na to mala myslieť skôr, ako ho začala rajcovať. On o tom, že je tehotná vedel. Podľa nej je jeho dom od zastávky dákych 50 - 60 metrov, ale presne nevedela. Z autobusu vystupovali ľudia, ale kým prišla ona, ulica bola prázdna a táto kultúra je na začiatku ulice, asi 6 domov od zástavky. Obžalovaný jej držal ústa a vravel jej, že má byť ticho, pričom ju odtiahol k nemu do domu na Hlavnej ulici, číslo toho domu je dákych 70, ale presné číslo nevedela. Tam ju zobral dnu do izby a hodil ju na posteľ, povyzliekal ju a strčil do nej pohlavný úd. Spravil sa, ukojil sa a povedal, že to nemá vravieť nikom, lebo že skončí zle a pustil ju domov. Keď u

neho došlo k výronu semena, vystriekal ho do nej. Ona sa mu počas toho snažila vzpierat' a plakala, lenže nevládala a on jej povedal, že má byť ticho a nemá revať, lebo že ho to nevzrušuje. Povyzielkal jej predtým nohavice a gaťky, pričom ešte mala oblečené silonky, keďže bolo zima. Vrchnú časť aj s vetrovkou jej nechal oblečenú. On mal nohavice a slipy alebo boxerky, dal si dole bundu, pričom ležala v polohe na chrbte. Keď jej vravel, že to nemá nikomu povedať, mal pri sebe nôž, ktorý držal pri jej krku. Išlo o taký malý vysúvací vreckový nožík. O tomto zážitku sa zdôverila až postupom času svojej najlepšej kamarátke N. P., pričom pri tomto skutku jej nespôsobil žiadne zranenie. Je pravda, že ležala potom v nemocnici, ale nevie, či to bolo kvôli tomuto. Dodala, že obžalovaný ju vyzliekal, keď už bola na posteli a on sa vyzliekal pri posteli, pričom jej spodnú časť oblečenia stiahol celkom. Mala obuté čižmičky, ktoré jej stiahol pritom, keď jej ťahal nohavice. Obžalovaný zamkol, keď prišli do domu, všetko trvalo ani nie 5 minút. Počas toho ako na nej vykonal súlož už odpor nekládla, lebo jej ležal na bruchu, ona bola v piatom mesiaci a bolelo ju to. Keď bolo po všetkom, povedal jej, že má ísť domov a nikomu to nevravieť. Keď prišla domov, doma bola mama, s ktorou ale nekomunikovala, ľahla si a spala. Na istý čas sa aj z domu odsťahovala, mohla mať tak 15 rokov, potom sa vrátila v čase, keď otehotnela v augusta 2012 a tesne pred pôrodom to bolo 23. 5. 2013, už bola pri staršej, dcérka sa jej narodila 25.4.2013. Z domu odišla preto, že sa obžalovaného bála ale vrátila sa preto, že chcela byť s mamou a sestrou a aj preto, že starká na čas odchádzala do Čiech. Mame ako dôvod odchodu z domu uviedla, že ide pomáhať starkej.

Ku skutkom v bodoch 8) a 9) uviedla, že sa to stalo ani nie mesiac po tom, čo ju obžalovaný odtiahol do svojho domu prvýkrát. Bola akurát týždeň doma z nemocnice, kde bola hospitalizovaná na gynekologickom oddelení. Tiež sa vracala večer od priateľa tým istým autobusom ako predtým, obžalovaný bol skrytý zase dole pod schodmi pri kultúre. Ona sa už vtedy bála tade chodiť a tak každý večer, keď sa vracala, hrala, akože telefonuje s priateľom. Keď tadiaľ prechádzala, tak vyskočil zozadu k nej, chytil jej telefón, vytrhol jej ho z ruky a vypol. Vtedy ju tiež odtiahol k nemu domov, tam mu povedala, že má strašné bolesti, nech ju nechá tak. On jej povedal, že dobre, že aspoň ukojí seba a ju nechá na pokoji. Povedal jej, že sa má povyzliekať a keďže sa bála, lebo týždeň predtým ležala v nemocnici, sama sa povyzliekala. On ju položil na posteľ, roztiahol jej nohy a obtieral sa pohlavným údom medzi jej nohy. Potom sa ukojil, tak že sa jej vystriekal pomedzi nohy a poslal ju domov. V ten deň už nijakým spôsobom proti tomu, aby ju odtiahol do domu neprotestovala, lebo sa bála o svoje dieťa. Vyzliekla sa, lebo jej povedal, že sa má vyzliecť, pričom on si vyzliekol nohavice, slipy a bundu a ona nohavice, gaťky a bundu. Ešte dodal, že keď z toho nemôže mať potešenie ona, ukojí sa aspoň on. V tom čase, keď bola u neho, zamkol dom, keď odchádzala, tak si odomkla, lebo kľúč nechal vo dverách. Odišť sa však predtým bála, že ak by jej niečo spravil. Keď ju pustil domov, povedal jej tú jeho známu frázu, že ak to niekomu povie, že ju zabije, tentoraz však pritom nôž nepoužil. Za priateľom chodila preto, lebo mali zakázané stretávať sa od jeho mamy a tak sa stretávali potajme, kým bola priateľova mama v robote. On k nej chodiť nemohol, lebo chodil neskoro zo školy a ani by to nestíhal kvôli tomu, že nechodia stadeto riadne autobusy. Ona chodila do školy do Brezna a tak po škole zostávala u neho. Tento druhýkrát bola v autobuse sama, teda aj vystupovala sama.

Ku skutkom v bode 10) a 11) uviedla, že dva týždne pred pôrodom mama spala u obžalovaného, ktorý sa v noci vytratil z domu a prišiel k nim. Odomkol si, lebo mame zobral kľúče, vošiel do izby, zacengal s nimi a povedal, že už je tu. Vravela mu nech ju nechá, že má strašné bolesti, že sa to už nedá vydržať. On jej vtedy povedal, že keď mu nemôže dať, že mu aspoň vyfajčí. Vtedy jej rukou pritlačil sánku, aby otvorila ústa a potiahol si nohavice pod zadok aj s boxerkami a vopchal jej pohlavný úd do úst. Potom sa ukojil, tak že jej semeno vystriekal do úst a následne sa poobliekal. Ešte jej stiahol povedať, že ak bude kričať alebo ak sa bude snažiť niečo robiť, že ju zabije a jej telo zakope. Vtedy tomu aj uverila, lebo mu vypadol nôž. Presný čas, kedy sa to udialo uviesť nevedela, lebo to bolo v noci. O tom, že kľúče zobral mame vie preto, lebo ich mávala furt pri sebe, vždy v takej taštičke a on kľúče od ich domu nemal. V čase, keď prišiel do ich domu, ležala vo svojej posteli. Proti tejto sexuálnej praktike protestovala. Keď jej chcel vložiť úd do úst, snažila sa mu odtiahnuť ruku, aby ju pustil, ale to sa nedalo. Jednou rukou jej stláčal sánku, aby otvorila ústa a druhou rukou ju držal. Najprv ju hladkal po pleci, potom ju držal a vzápätí ju pustil a s tou rukou, čo mal voľnú, jej vopchal pohlavný úd do úst. Hoci sa ho nažila odtláčať, nepodarilo sa jej to, bola rada, že je, lebo už vtedy mala strašné bolesti. To, že ju zabije a zakope, keď bude kričať, jej povedal, ešte predtým ako jej stlačil ústa. V čase skutku ležala na posteli na pravom boku a bola skrčená, pričom on si k nej ľahol. V čase, keď jej vložil pohlavný úd do úst, bol na ľavom boku a ona bola posunutá na posteli dole, obžalovaný sa dal tak vyššie, aby jej dočiahol do úst. Sánku jej stlačil ľavou rukou a úd jej do úst vložil pravou rukou. Keď od nej odchádzal, nevedela, či jej ešte niečo povedal, nevnímala. Mamy sa potom spytovala, či bol obžalovaný v noci doma, ona jej povedala, že keď

sa prebrala, a pýtala sa ho, kde bol, odvetil, že na záchode. Celé to trvalo asi 10 až 15 minút, možno aj menej. Ich dom je vzdialený od domu obžalovaného asi 200 metrov. Oznamila to po takom dlhom čase z toho dôvodu, že keď obžalovaný dokázal siahnuť po vlastnej dcére, bála sa o svoju sestru. Obžalovaný mával sexuálne narážky, rozprával, že ho strašne rajcuje, že má dobrý zadok, ako opeknela, že čím je staršia má lepšie kozy a pod. Keď sedávali s S. Z. na kofole, tak vždy k nim prišiel a rozprával im somariny typu že aké pipíky by im bolo treba a takéto narážky na sex. Na prevej gynekologickej prehliadke bola v 13-tich rokoch, lebo mala problémy s vaječníkmi a bolo to potom ako sa stal prvý skutok na Silvestra, možno už mala 14 rokov, bolo zistené, že už nie je panna. Ku gynekológovi ju poslali z chirurgie, lebo mala bolesti v podbruší. Prvý pohlavný styk, okrem styku s obžalovaným mala 2.3.2012 s T. W., ktorému ale povedala, že už nie je panna, že už mala predtým priateľa. Bojí sa obžalovaného a nechce si ani predstaviť, že by sa s ním mala stretnúť na ulici. Počas rokov 2011 až 2013 sa mu snažila vyhýbať. Priateľovi povedala zo začiatku len o skutku zo Silvestra, keď bola tehotná, ale keď spisovali zápisnicu o trestnom oznámení, priznala sa mu so všetkým. Priateľke P. sa zdôverila s niečím už počas tehotenstva, s tými ostatnými skutkami neskôr.

Svedkyňa W. I. ako bývalá družka obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 nevyviedla, taktiež ako na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní dňa 7. marca 2016. Vo výpovediach z prípravného konania, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prečítané uviedla, že býva v Pohronskej Polhore na adrese J. XXX/X so svojou dcérou C.. Dcéra U. sa od r. 2013, tesne pred pôrodom, presťahovala do bytu svojej starej mamy do Brezna. O skutkoch, ktorých sa mal dopustiť jej druh X. K. voči jej dcére U. I., nevedela, prvýkrát sa o tom dozvedela až po tom, ako jej volala pani z polície s tým, že sa chce rozprávať s jej dcérou U., bolo to niekedy v decembri 2014. Hneď sa dcéry pýtala v akej veci ide vyviedať na políciu, pričom jej povedala, že ju predvolali kvôli jej druhovi X. K. a že na neho podala trestné oznámenie, ale nič viac jej k tomu nepovedala. Na to vo februári 2015 bola navštíviť svojho druha X. K. v Banskej Bystrici, kde bol vo väzbe za skutok, ktorého sa mal dopustiť voči svojej dcére, ktorú má s predchádzajúcou manželkou. Druhovi po príchode pohrozila, že čo to spravil, že jej dcéra U. na neho podala trestné oznámenie, on sa na ňu len pozrel a pobledol. Povedal jej, že nič s jej dcérou U. nemal. Ona mu uverila, lebo jej to odprisahal na ich spoločnú dcéru C. K. a nakoľko ho pozná. K tomu jej ešte povedal, že nemal dôvod, aby spával s jej dcérou, že on mal s kým spať. Na to sa chcela od dcéry U. dozvedieť viac o tom, prečo na jej druha podávala trestné oznámenie, dcéra jej však nechcela nič povedať. Viac k tomu nevedela uviesť, lebo jej dcéra bola odťahovaná a ani ona, ani druh jej o tom nič nepovedali. Nebola však svedkom akéhokoľvek agresívneho správania sa jej druha voči jej dcére U.. Nebola svedkom ani toho, že by sa druh nejakým spôsobom vyjadroval na jej dcéru U., čo sa týka sexuálnych narážok alebo jej tela. S dcérou vychádzala dobre a dôvodom na to, že sa odťahovala bolo, že bola tehotná a pri matke jej bývalého manžela mala väčší pokoj, mala bližšie aj do školy. Jej bývalá svokra sa mohla starať aj o jej dieťa, no o žiadnom inom dôvode, prečo sa jej dcéra od nej mala odťahovať, nevedela. V čase, keď jej dcéra bývala u nej, chodievala domov takmer denne neskoro večer autobusom okolo 23,00 hod., neraz aj pod vplyvom alkoholu. Na návrh triednej učiteľky navštívili aj psychologičku. Jej druh X. K. nemala v láske od začiatku ako k nim prišiel v r. 2010 a nemala vzťah ani k sestre C., nechcela sa s ňou hrať, radšej chcela zabávať cudzie deti. Zrejme chcela, aby sa ona vrátila k bývalému manželovi a preto sa tak správala voči jej druhovi. Na dcére si v r. 2011-2013 nevšimla nejaké zranenie, videla len, že mala narazený prst, no nevie presne ktorý, nebol to palec, povedala jej, že si to spravila v škole na praxi v r. 2011, iné zranenie si nevšimla. O tom, kedy dcéra prišla o panenstvo nevedela, dcéra jej to nepovedala. Žiadne zmeny správania na dcére U. si počas uvedeného obdobia nevšimla, s jej druhom sa správali rovnako, nebolo vidno, že by medzi nimi došlo k nejakému konfliktu.

Svedkyňa poprela, že by jej dcére tiekla z nosa krv, teda aspoň, že by si takúto vec ona všimla. S X. K. sa rozprávala o tom, čo sa stalo a on jej povedal, že sa so U. vadiť, že tam s ňou boli kamaráti a bolo nafajčené. Keď však prišla domov, už tam nič nebolo a všetko bolo tak, ako to nechala, keď odchádzala. Pravdepodobne tam nebol nik, lebo nenašla ani žiadne fľaše od alkoholu a nebolo tam ani nafajčené. Skutočne si s odstupom času nespomína, či sa jej dcéra nesťažovala, že by ju X. K. udrel. Po tejto hádke bolo nejaké obdobie, kedy k nim X. K. nechodil. Ohľadne zranenia, ktoré dcéra mala, jej povedala, že ju vyšmyklo v kuchyni na praxi a že si prst zalomila, no nevie uviesť, kedy to bolo. Následne v rozpore s tým, čo predtým vypovedala, uviedla na požiadanie, aby sa vyjadrila k tomu, že jej dcéra tvrdila, že jej toto zranenie spôsobil X. K. a ona bola pri tom prítomná, že to bolo mesiac čo k nim nechodil po tom incidente, kedy na dvore počula veľký krik, vyšla von a U. jej povedala, že ju X. K. zbil, na čo mu ona povedala, že jej deti biť nebude a ak sa jej dotkne ešte raz, tak spolu končia. Keď vyšla na dvor už U. nebil. Vtedy ho vyhrešila a vyhodila ho, pričom mal vypité. S dcérou bola síce na ošetrení, ale vie, že to

bola s tým prstom, čo si mala naraziť palec na praxi. Keď ju X. K. zbil, podľa nej nemala nejaké zranenia, iba plakala. Jej dcéra po ošetrení dlahu na ruke nemala. Tiež uviedla, že raz zistila, že nemá kľúče od domu X. K.. Bolo to vtedy, keď jej X. K. spomínal niečo o DVD nosiči, čo sa týka U., ktorý jej chcel ukázať, ale mal mu zmiznúť z domu. Keď potom prišla U. domov, tak sa kľúče záhadne objavili. Bolo to však predtým, ako jej X. K. hovoril o tom DVD. Niekedy sa stalo, že X. K. v noci odišiel z domu, pričom jej povedal, že ide vonku. Vie, že keď pri ňom spala a zobudila sa, bola sama. Bolo to v noci, bola tma a ona bola rozospatá, preto nevie uviesť časový údaj, ako dlho bol preč. So U. mali dohodu, že jej nechá kľúče od domu, ktorý na noc zamykajú, pričom keď zamyká ona, kľúčik necháva zasunutý v zámke, aby sa nedalo zvonku odomknúť. Raz našla u X. K. dámsku bielizeň, táto však nepatrila jej dcére a bolo to v čase, keď spolu začali žiť. X. sa však na to nespytovala a preto nevie, ako sa tam bielizeň dostala. Vie, že raz jej dcéra U. zobrala X. K. u nich doma z vetrovky 20.-EUR a potom jej vravel, že mu ešte raz zobrala u neho doma peniaze, o čom ale ona nič bližšie nevedela. Poprela, že by bola svedkom toho, ako mal X. K. kopať U. I..

Svedok W. P. uviedol na hlavnom pojednávaní dňa 25. apríla 2016 a čiastočne aj v prípravnom konaní, ktorého výpovede boli na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítané, že bol partnerom poškodenej cca 3 a 1 roka, spoznali sa v lete roku 2012. Najprv boli priatelia, potom začali spolu žiť. O obžalovanom si myslel, že je to normálny chlap, dalo sa s ním porozprávať. Raz mal jednu narážku na prsia poškodenej, ale vtedy to neriešil. Keď sa raz o ňom rozprával s poškodenou, táto mu povedala, že ju jedenkrát zbil, mala poškodený palec, o znásilnení vtedy ešte nič nehovorila. Po určitom čase, keď už bol obžalovaný odsúdený, mu poškodená povedala, že obžalovaný sa ju pokúsil znásilniť, raz sa mu to podarilo a to vtedy, keď išla od neho z Brezna domov na Pohronskú Polhoru autobusom o 22.30 hod., potom už od neho chodila skoršími autobusmi. Malo sa tak stať pri nejakom kulturáku, ale ďalšie bližšie okolnosti nevedel uviesť. Keď mu o znásilnení hovorila, bola rozrušená, plakala, on jej radil, aby to ohlásila. Následne si začala písať s vlastnou dcérou obžalovaného, od ktorej sa dozvedela, že aj ju sa obžalovaný pokúsil znásilniť, preto poškodená podala na obžalovaného trestné oznámenie.

Doplnil, že sa poškodená obžalovaného bála, pretože sa jej vyhrážal, že ak o tých skutkoch niečo povie, tak ju zabije, spomínala, že nosil pri sebe aj nejaký nožík. Vedel, že sa o niečom zdôverila S. Z., ale nevedel, prečo to nepovedala aj svojej matke. Vo výpovedi z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, uviedol, že poškodená mu ešte pred podaním trestného oznámenia povedala, že to matke oznámila, avšak táto jej neverila, preto sa pred ňou už k tomu nevyjadrovala. Matka jej to uverila až keď bola podať trestné oznámenie. Na tomto zotrval aj na hlavnom pojednávaní, pretože v prípravnom konaní si pamätal viac podrobností. Poškodená má dieťa s iným mužom, ale už v čase pôrodu dňa 25. apríla 2013, boli spolu. Táto sa nechcela vrátiť na Pohronskú Polhoru, lebo sa bála, že by obžalovaný mohol spraviť niečo jej dieťaťu, preto sa rozhodla bývať u starkej v Brezne.

Svedkyňa S. Z. uviedla na hlavnom pojednávaní dňa 7. marca 2016 a čiastočne aj v prípravnom konaní, ktorej výpovede boli na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítané, že obžalovaného bližšie nepozná, stretla sa s ním len v prítomnosti poškodenej. S touto sú dlhoročné kamarátky. Stalo sa, že poškodená ju oklamala a to aj v tom smere, že k pravde niečo pridala, alebo ju rozvinula. Stretávali sa aj v roku 2011, chodili spolu vonku a pod. Najprv si myslela, že poškodená mala dobrý vzťah k obžalovanému ako k otčimovi, ale stalo sa, že niekedy na neho aj nadávala. Obžalovaný sa k poškodenej správal normálne, iba raz po nej vybehol, keď mal vypité, lebo bol nervózny a vyčítal jej, čo tam vôbec robia. Osobne nebola pri žiadnom skutku, ktorý je predmetom obžaloby, ani nebola svedkom toho, že by poškodenej obžalovaný niečo urobil. Jedného dňa, keď boli deviataci, počas školského roku jej poškodená povedala, že bola znásilnená. Znásilniť ju mal obžalovaný, malo sa to stať u nich doma. Obžalovaný prišiel domov a v kuchyni ju hodil na posteľ, bližšie okolnosti jej poškodená nepovedala. Ona tejto radila, aby to povedala mame, alebo inej dospelšej osobe, aby sa to riešilo, s čím poškodená nesúhlasila, vravela, že aj tak jej nikto neuverí. Nevedela uviesť v akom stave bola poškodená, keď jej to povedala, bola možno vystresovaná, v prípravnom konaní však uviedla, že poškodená pri tom plakala a obžalovaný mal byť v čase skutku opitý, na čom aj zotrvala, pretože si to vtedy pre menší odstup času lepšie pamätala.

Ďalej vypovedala, že si to poškodená možno vymyslela, keď to nechcela riešiť. Poškodená jej to, že mala byť znásilnená, zopakovala viackrát, ale bez bližších podrobností. Na poškodenej nevidela žiadne zranenia. O iných skutkoch, ktoré sa mali stať, sa poškodená pred ňou nezmenila. V tom období ju aj viackrát volala, aby k nim prišla, pretože, ak nastala taká situácia, bála sa byť s obžalovaným sama. S

odstupom času jej poškodená povedala, že voči obžalovanému vzniesla obvinenie, tento bol vtedy už v base, lebo sa pokúsil znásilniť vlastnú dcéru. Táto tiež radila poškodenej, aby to nenechala len tak a oznámila to na obžalovaného. Nemala vedomosť, že by poškodená brala drogy, táto fajčila, sem tam si dala aj alkohol. Nepočula o tom, že by poškodená poskytovala sex za peniaze, počula len o nejakých erotických fotkách na facebooku, nikdy ich však nevidela. U nej doma sa viackrát stretli s kamarátmi, ale neboli to nejaké bujaré večierky, niekedy bol doma aj Q. P., ktorý však spal alebo pozeral telku. Poškodená mala viac priateľov, ale to nie je nič výnimočné. Poškodená potom otehotnela, ale nevedela presne uviesť kedy. Táto mala s mladšou sestrou dobrý vzťah, strážievala ju, niekedy sa jej to však nepáčilo, pretože chcela robiť niečo iné. K pomerom pri kultúrnom dome v Pohronskej Polhore uviedla, že v zimných mesiacoch býva niekedy dosť snehu, sú tam aj záveje, ale cesty sa odhrňajú. Keď sú záveje menšie, dajú sa preskočiť, ak by aj boli väčšie, dajú sa obísť napr. popri schodoch.

Doplnila, že si nepamätá, či poškodená mala zlomený prst a nejakú dlahu alebo sádru. Na Silvestra raz bola v dome poškodenej, ale nevedela uviesť v ktorom roku, ani to, či poškodená mala vtedy na starosti malú sestru.

Svedkyňa N. P. uviedla na hlavnom pojednávaní dňa 7. marca 2016, ktorej výpoveď bola na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítaná, že obžalovaného nepozná. S poškodenu U. I. boli dobré kamarátky a to najmä v čase, keď podala trestné oznámenie. Momentálne sa už nestretávajú, keďže boli medzi nimi nezhody. Ku skutkom vypovedala, že poškodená sa jej pred viac ako rokom zdôverila s tým, že obžalovaný ju mal v minulosti 3 alebo 4 razy znásilniť. Raz sa to malo stať u nich doma resp. v dome obžalovaného, keď strážila sestru, ale nevedela, či aj došlo k znásilneniu alebo išlo len o obťažovanie, v ďalšom prípade malo dôjsť k tomu, že ju obžalovaný chytil večer pred kapličkou na Polhore, ale čo sa tam stalo presne uviesť nevedela. Podrobnosti o týchto útokoch nerozoberali a preberali ich len raz. Aj pre odstup času si už bližšie detaily nepamätala.

Poškodená mala dobrý vzťah aj s mamou, aj s nevlastnou sestrou. Táto však bola ovplyvniteľná a falošná, pretože ju sklamala vo viacerých vážnych veciach. Počula o nej, že sa sexuálne stýka s chlapmi za peniaze, čo však poškodená poprela. Mala mať aj nejaké snímky a videá erotického charakteru, čo osobne nevidela. Poškodená niektoré veci rada prikrášľovala a určité veci si domýšľala. Doplnila, že poškodená priamo nepovedala, že by ju obžalovaný mal znásilniť t.j. nepoužila to slovo, len popísala určité okolnosti, za ktorých malo k tomu dôjsť. Bolo jej divné, že sa jej zdôverila, hoci sa poznali len pár mesiacov a divné bolo aj to, že to malo výjsť najavo po piatich rokoch. Vedela však o tom, že to poškodená oznámila až potom, čo obžalovaného udala jeho vlastná dcéra.

Svedkyňa K. K. uviedla na hlavnom pojednávaní dňa 7. marca 2016, ktorej výpoveď bola na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítaná že je dcérou obžalovaného, tento bol za pokus jej znásilnenia právoplatne odsúdený V súčasnosti s ním neudržiava kontakt. Keď sa obžalovaný s jej matkou rozviedol, predtým ako sa ju pokúsil znásilniť, boli v kontakte. So U. I. sa poznala len z videnia, bola dcéra obžalovaného priateľky. V súčasnosti už s ňou nekomunikuje, ani sa nestretáva. Pred viacerými rokmi obžalovaný priniesol DVD a povedal, že obsahuje niečo na poškodenú t.j. že by sa to malo na ňu dať použiť. Keď DVD zapli, bolo však prázdne. Okrem toho chcel vidieť obžalovaný facebookové stránky poškodenej. Vyjadroval sa o nej, že veľa pije a fajčí, že je to taký nepodarok. Poškodená ju kontaktovala cez facebook, z toho dôvodu, že mala o nej rozširovať, že má s obžalovaným dieťa. Taktiež jej napísala, že si celý pokus o znásilnenie na obžalovaného vymyslela, pretože tým stratila otca a závidí, že má s novou priateľkou malú dcéru. Neskôr si veci vysvetlili, poškodenej popísala, aké traumy zažila v dôsledku konania obžalovaného, ktorého sa voči nej dopustil, pričom poškodená sa jej spytovala na podrobnosti, z čoho nadobudla pocit, že aj ona musela byť zo strany obžalovaného zneužívaná. Následne sa jej poškodená priznala, že aj ona mala podobné skúsenosti s obžalovaným a tento ju pravidelne zneužíval. Tohto sa bála, pretože sa jej mal vyhrážať, že ak niečo povie, tak ublíži nielen poškodenej, ale aj malej sestre. Ona poškodenej dohovárala, aby išla podať trestné oznámenie, aby tak nedopadli ďalšie dievčatá. Dozvedela sa potom, že poškodená naozaj podala na obžalovaného trestné oznámenie. Poškodená jej bližšie nepopisovala priebeh sexuálnych útokov zo strany obžalovaného, ale malo sa to stávať opakovane. Obžalovaný jej spomínal, predtým ako sa ju pokúsil znásilniť, že poškodená ho provokuje napr. tak, že si pred ním holila prirodzenie. S poškodenu sa osobne nestretla, komunikovali cez sieť, pričom obsah tejto komunikácie je aj súčasťou vyšetrovacieho spisu.

Svedkyňa Q. K. na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 zotrvala na svojej predchádzajúcej výpovedi z hlavného pojednávania zo dňa 7. marca 2016, v ktorej uviedla, že s obžalovaným boli manželia, pred viacerými rokmi sa rozvedli, teda v čase, keď sa mali stať skutky, ktoré sú predmetom obžaloby, už neboli manželmi. Obžalovaný aj po rozvoze chodieval k nim na návštevy za deťmi, od ktorých vie, že raz prišiel s nejakými CD, o ktorých tvrdil, že sú na nich nahrávky na poškodenú U. I., z týchto sa však nič nezistilo. Na túto sa obžalovaný viackrát sťažoval, pretože nepočúvala svoju matku a jej brat mal byť dokonca v polepšovni. Raz povedal, že pre spory s poškodenou nechodí ani k jej matke - jeho priateľke W. I.. Jej dcera K. začala komunikovať s poškodenou po tom, čo jej táto napísala, že šíri o nej reči, že má s obžalovaným dieťa, ktoré mu porodila. Dcéra K. bola z toho prekvapená a povedala, že nikdy o poškodenej a o obžalovanom také reči nešírila. Potom si to medzi sebou vysvetlili a neskôr to dospelo k tomu, že sa poškodená jej dcére priznala, že ju obžalovaný tiež zneužíval a potom sa jej vyhrážal zabitím, ak to niekomu povie, taktiež sa vyhrážal aj tým, že ublíži malej dcére, ktorá bola nevlastnou sestrou poškodenej. Bližšie okolnosti o sexuálnom zneužívaní poškodená neuvádzala resp. ani dcera jej o tom nevravela, vedela len, že raz ju mal zneužiť vtedy, keď poškodená strážila malú sestru a obžalovaný sa mal predčasne vrátiť zo zábavy. Keďže dcera K. podala na obžalovaného trestné oznámenie, aj na poškodenú pôsobila tak, že by to aj ona mala oznámiť.

Doplnila, že jej dcera K. K. povedala o facebookovej komunikácii s poškodenou U. I.. Keď sa tejto jej dcera K. zverila čo jej obžalovaný spravil t.j. to, za čo už bol právoplatne odsúdený, tak jej U. I. povedala, že aj ju obžalovaný viackrát sexuálne zneužil, okrem toho sa jej mal vyhrážať zabitím, aby to nikomu neoznámila, pričom sa vyhrážal ublížením nielen samotnej U. I., ale aj jej malej sestre.

Svedok K. K. vo výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítaná, uviedol, že raz prišiel za ním otec - obžalovaný X. K. na návštevu do Tisovca s tým, že chce vidieť, či má poškodená na Facebooku profil. Prihlásil sa cez svoj účet a pozrel si jej profil. Potom obžalovaný vytiahol CD a chcel, aby mu ho pozrel na počítači. Odôvodnil to tak, že na ňom mala byť natočená poškodená ako sa neslušne správa. On to obžalovanému nechcel pozrieť, pretože tento vravel, že tam na ňu dačo má, preto nevidel dôvod, aby mu to pozeral. Poškodená tam mala byť podľa v nejakých chúlостivých situáciách. Keď sa obžalovaného spýtal, prečo si na poškodenú zhromažďuje takéto údaje, tento mu nepovedal konkrétny dôvod. Nebol si istý, či tam bol s obžalovaným sám, alebo tam bola aj jeho sestra. S obžalovaným boli v kontakte, mama nič proti tomu nemala, ale v súčasnosti vzhľadom k tomu, čo obžalovaný urobil, nemá k nemu pozitívny vzťah. Poprel, že by bol prítomný pri tom ako spolu s mamou aj sestrou mali čítať na Facebookovej komunikácii, že „poškodená mala so mnou chrápať“ t.j. s obžalovaným ako to tento tvrdil vo svojej výpovedi.

Svedok Q. P. vo výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítaná, uviedol, že býva v obci Pohronská Polhora, J. 4, kde bývala aj jeho neter U. I. a jej mama W. I.. K samotným skutkom nič bližšie neuviedol (ide o 81-ročného muža), nevšimol si, že by medzi obžalovaným a poškodenou boli nejaké konflikty. Keď je ticho, počuje zo svojej izby do kuchyne napr. keď plače malá C., ale keď mal pustené rádio, tak tam nepočuje, čo sa týka sluchu aj zraku už to nie je ono.

Svedkyňa D. J. vo výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítaná, uviedla, že býva v N. N., obžalovaného poznala iba zbežne a poškodenú iba z videnia. Mohlo to byť tak tri roky pred jej výpoveďou, kedy obžalovaný prišiel k jej sestre opekať spolu s družkou W. I.. Vtedy mala poškodená nejaké výstredné fotky na internete, tak ju obžalovaný požiadal, aby mu to stiahla na DVD nosič, čo aj urobila a poslala mu ich prostredníctvom sestry. Hovoril, že tie fotky potrebuje na to, aby mal nejaký dôkaz na poškodenú. Obsah fotiek si už nepamätala, ale poškodená bola na nich aj v podprsienke, určite však nebola nahá. Pravdepodobne tam bola aj s nejakým mužom. O poškodenej vedela, že sa vláčila s chlapcami, zle sa učila, kradla, bola sa aj s bratom vyšpiniť v kostole.

Svedkyňa W. J. vo výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítaná, uviedla, že v rokoch 2006 až 2010 robila v krčme, kde chodieval obžalovaný s priateľkou na pivo, málokedy sa stalo, že by vypil viac alkoholických nápojov. Asi tak tri roky pred jej výpoveďou sa od ľudí dopočuila, že mal asi nejaké finančné problémy a že si viac vypil. Poškodenú poznala tiež iba z krčmy, chodila tam na malinovku, veď alkoholické nápoje jej nalievať nemohla. Táto však fajčila a to aj keď už bola tehotná.

Svedok N. N. vo výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítaná, uviedol, že je konateľom spoločnosti, ktorá má v nájme priestory bývalého kultúrneho domu v obci Pohronská Polhora, aj keď tam je napadnutý sneh, dá sa prejsť pod schody, alebo pod samotnú budovu. Pod schodmi sneh nie je, lebo je nad schodišťom striedka, ktorá bráni, aby sa tam dostal. Je možné, aby sa osoba pod schodmi budovy alebo pod samotnou budovou ukryla. V prípade, že napadne veľmi veľa snehu a to aj pri páde snehu zo strechy, sneh nepadne až k múru budovy a neexistuje, že by tam bol mantinel.

Svedok S. K. vo výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítaná, uviedol, že pracuje ako údržbár Obecného úradu Pohronská Polhora a v zimných mesiacoch vykonáva údržbu miestnych komunikácií, na odhŕňanie snehu používa traktor so zadným pluhom. V roku 2013 bolo veľa snehu, ktorý začal padať vo februári a bolo ho veľa až do Veľkej noci. Keď odhŕňa sneh z cesty okolo bývalého kultúrneho domu, má pluh natočený na pravú stranu, čiže tento sneh tlačí smerom na budovu a na potok. K budove sú od cesty asi 3 m, preto sa sneh nenalepí priamo na budovu. Ulice J. a H. sú po celú noc osvetlené, bývajú tam zväčša starší ľudia. Pluhovať začínal okolo 20.00 h a končil okolo 23.30 h., pričom v tom čase stretával len veľmi málo osôb. V dôsledku pluhovania mohli byť po oboch stranách schodišťa kultúrneho domu mantinely, ale schody sú v strede. Priestor okolo schodišťa a budovy si však čistil N. N..

Svedkyňa K. D. uviedla na hlavnom pojednávaní dňa 7. marca 2016, ktorej výpoveď bola na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítaná, že pracovala ako čašníčka v Bistre Topvar od roku 2003, poškodenú pozná ako obyvateľku Pohronskej Polhory, ktorá tam občas chodievala. Keďže bola v rozhodnom období maloletá, nenalievali jej alkohol, nepamätala sa, či sa u nich zdržiavala do večerných hodín, ani na to, či fajčila.

Zo záverov znaleckého posudku z odvetvia chirurgie a traumatológie, ktorý bol na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítaný, vyplýva, že poškodená U. I. podľa predloženej zdravotnej dokumentácie utrpela dňa 30.01.2012 pomliaždenie - vyvrtnutie palca ľavej ruky. Zranenie jej bolo spôsobené priamym tupým násilím strednej intenzity, ktoré smerovalo priamo na oblasť ľavej ruky - palca. Zranenie mohlo byť spôsobené kopnutím nohou útočníka, kedy poškodená mohla ležať na zemi, pričom si mohla chrániť hlavu pred útokom. Toto si vyžiadalo dobu práceneschopnosti v trvaní dvoch týždňov, hodnota bolestného predstavovala 15 bodov. V bežnom spôsobe života bola poškodená obmedzená znehybnením palca sadrovou dlahou po dobu 10 dní, počas ktorej bolo nevyhnutné polohovanie končatiny na závese. V tom čase mohla len v obmedzenej miere používať ľavú ruku pri všetkých činnostiach každodenného života, ako je hygiena, obliekanie, stravovanie a aj po zložení sadrovej dlahy bolo nevyhnutné fyzické šetrenie ľavej ruky po dobu ďalších 7 až 10 dní.

Obdobné skutočnosti ohľadne zranenia poškodenej vyplývajú aj z odborného vyjadrenia zo dňa 7. januára 2015, ktoré vypracoval K. N. K., NsP Brezno, n.o., ktoré bolo na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítané. V tomto je uvedené aj to, že poškodená najprv ako príčinu vzniku zranenia uviedla pád na ľavú ruku, až neskôr to zmenila tak, že ako príčinu vzniku zranenia označila fyzické násilie inej osoby.

Zo záverov znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie, ktorý bol na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítaný, vyplýva, že obžalovaný X. K. v čase spáchania uvedeného skutku netrpel žiadnou duševnou poruchou, či iným stavom, ktorý by mohol mať chorobný vplyv na jeho konanie. V čase spáchania skutku mohol v plnej miere rozpoznať protiprávnosť svojho konania a mohol v plnej miere svoje konanie ovládať, boli u neho plne zachované rozpoznávacie i ovládacie schopnosti. V súčasnej dobe je v plnej miere schopný chápať zmysel trestného konania, vystupovať pred súdom i náležite sa obhajovať. Pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný pre spoločnosť, a preto mu znalci nenavrhlí uloženie žiadneho ochranného liečebného opatrenia. Nezistili u neho ani sklon k užívaniu alkoholu, či iných návykových látok a ani závislosť od nich. Taktiež u neho nezistili prejavy žiadnej sexuálnej úchyľky a to ani v spôsobe a ani v objekte sexuálneho uspokojenia.

Zo záverov znaleckého posudku znalca z odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých ktorý bol na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítaný, vyplýva, že osobnosť obžalovaného je nezrelá, jednoduchšie štruktúrovaná, prejavujú sa u neho prvky subjektivismu a egocentrizmu. Chýba kritický a objektívny pohľad na seba a na svoje fungovanie, nedostatočná je sebareflexia. Vo fungovaní osobnosti

sa preukazuje vyššie zastúpenie nižších citov a pudových tiahnutí, ktoré sa uplatňujú v motivácii a ovplyvnení konania a správania, chyba účinnejší mechanizmus, ktorý by plnil regulačnú funkciu, či už sú to racionálne brzdy alebo vyššie city, najmä sociálne a etické. V rámci štruktúry osobnosti nie sú dostatočne rozvinuté zvládacie a ovládacie mechanizmy osobnosti. V seba obraze je zrejماً vyššia miera sebavedomia a seba hodnotenia. Hodnotenie a používanie faktov môže niesť prvky bagatelizácie, racionalizácie, či alibizmu, zrejماً je tendencia používať ich interpretáciu vo svoj prospech. Snaha je pôsobiť sociálne žiaducim dojmom, zakrývať svoje skutočné pohnútky a negatívne vlastnosti. Impulzivita a nízka úroveň regulačných mechanizmov môžu zapríčiniť zvýšenú mieru agresivity v správaní v emočne napätých situáciách. Nedostatočná schopnosť sebareflexie a náhľadu na vlastné fungovanie oslabuje možnosť pozitívnej zmeny.

Zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odvetvia klinickej a poradenskej psychológie detí a dospelých a výpovede znalkyne K.. E. J. na hlavnom pojednávaní dňa 7. marca 2016, ktoré boli na hlavnom pojednávaní dňa 20. februára 2017 prečítané, vyplýva, že po intelektovej stránke sú danosti poškodenaj U. I. ľahko nad priemerom, no chýbajú ambície, snaha niečo dosiahnuť a nemalú úlohou zohráva aj problém so skoncentrovaním sa, náladovosť i celková neurotizácia jej osobnosti. Po prežitej traume sa to odrazilo v neprimeranom pubertálnom správaní (seba presadzovaní, záškoláctvom, túlaním sa, predčasnými sexuálnymi aktivitami). Toho času je osobnostne ešte stále nevyrovnaná, má množstvo neurotických symptómov, trpí nedostatkom sebavedomia, je neistá, napätá a trpí fobickými úzkosťami i pocitmi viny. Je schopná veci plne vnímať tak ako sa stali, zapamätať si ich a zreprodukovať ich tak, ako ich ona zažila, no vzhľadom na dlhé časové obdobie a lokalizáciu si nemusí pamätať presne všetky detaily. Neboli u nej zistené tendencie ku klamstvám, ani všeobecne, ani v tejto oblasti, nemá zvýšené lži skóre, ani u nej neboli zaznamenané konfabulačné tendencie. Skutky, ktoré prežila popisuje tak, ako ich ona v tom období vnímala. V psychologických technikách je naznačených viacero znakov, ktoré potvrdzujú prežitú traumu spojenú s konaním obžalovaného, ide o zvýšenú emočnú citlivosť, až zraniteľnosť, tendencie k uzatváraniu sa, zvýšené vnímanie ohrozenia, obranné postoje voči ohrozeniu, zvýraznené poruchy správania v období puberty, následná nedôverčivosť, zmeny nálad, problém s ich ovládaním a neurotické i fobické symptómy. Nevlastného otca vnímala a prežíva ho aj v súčasnosti v kvadrante strachu.

Znalkyňa doplnila, že u poškodenaj bol problematický vývin jej osobnosti už od detstva, kdeže sa biologický otec správal voči jej matke agresívne a toto konfliktné obdobie zanechalo na nej stopy v zmysle neurotického spracovania t.j. že sa to odrážalo aj na jej fyzickom zdraví, išlo o pomočovanie, bolesti hlavy, kolapsové stavy, toto bol odraz patologického matonomia rodičov. Pocity viny sa zaznamenávajú prevažne u detí, ktoré zažili sexuálne násilie, tieto majú pocit ako keby mali podiel viny na tom, že k takému niečomu došlo a takéto pocity boli u poškodenaj zaznamenané. V psychologických testoch mala poškodená v prežívaní aj množstvo symptómov, ktoré sa viažu na traumatický zážitok, ktorý prežila a ešte nedoznel, ešte sa s ním nevyrovnala. ako napr. strach, úzkosť, napätie, to je všetko čo ona prežíva. Takéto stavy sú v danom čase odrazom najmä prežitej poslednej udalosti, tie udalosti, ktoré sa stali podstatne skôr, nemajú až taký vplyv na aktuálny stav.

Ak by nebolo preukázané konanie obžalovaného, také stavy ako boli zistené u poškodenaj mohli vyvolať napr. rozpory a hádky medzi jej rodičmi, jej obviňovanie z rôznych vecí. Striktne nemuselo byť takéto správanie viazané len na skutky, ktoré sú predmetom obžaloby, ale aj na iné faktory. U poškodenaj neboli zistené konfabulácie, lži skóre nebolo zvýšené a ak by sa preukázalo, že poškodená o určitých detailoch alebo skutočnostiach hovorila pred rôznymi osobami inak, možno to pripísať určitým obranným mechanizmom, ktoré sú vlastné každému človeku, ale tie sa ťažko zisťujú relevantným spôsobom. Znalkyňa nesledovala klamstvo vo vzťahu ku konkrétnemu skutku, ale obecné v jej prežívaní ako ona sama spracovávala svoje zážitky Nie je možné vylúčiť, že by si poškodená mohla určité skutočnosti v určitej miere upraviť alebo o nich klamať. Skutočnosť, že sa poškodená dozvedela o podaní trestného oznámenia vlastnej dcéry obžalovaného, ju ovplyvnilo tým, že podala aj ona trestné oznámenie, teda že sa rozhodla podať trestné oznámenie. U poškodenaj nezistila nejakú tendenciu pomstyctivosti k obžalovanému, táto má skôr z obžalovaného strach.

Zo záverov znaleckého posudku znalkyne z odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých a výpovede znalkyne N.. K. D. na hlavnom pojednávaní dňa 11. septembra 2017 vyplýva, že osobnosť poškodenaj U. I. je nezrelá, táto je náchylnejšia k menej sofistikovanému mysleniu, snaží sa viesť nekomplikovaný život v známom prostredí, má tendenciu vyhýbať sa emocionálnym situáciám, vyhýba sa pozornosti

zameranej na seba, má pocit izolácie, vo vzťahoch býva pasívnejšia, ľahko sa podvoľuje iným, dokáže sa správať v súlade so spoločenskými požiadavkami.

Kontakt s realitou je u nej zachovaný, má však menej presné vnímanie, venuje pozornosť tomu, čo je obvyklé, ale jemnejšie podnety môže prehliadať. Menovaná je schopná učiť sa, ale jej krátkodobá aj dlhodobá pamäť je pod priemerom, skutky si globálne môže pamätať v rozsahu svojich schopností, ale môžu sa tam vyskytnúť aj momenty, ktoré nevie presne opísať fakticky a pamätá si z nich len prežívané pocity. Sklony k patologickému skresľovaniu skutočnosti u nej neboli zistené, taktiež ani zvýraznená tendencia javiť sa žiaducim spôsobom a v tom zmysle pozmeňovať prežité udalosti. V jej pamäťovom materiáli sa objavili určité nepresnosti v reprodukcii, ale konfabulácie sa neobjavili.

Existujú u nej znaky svedčiace prežitie traumy, dlhodobo prežíva psychický stres, je úzkostná, napätá, plná obáv, prítomné sú aj depresívne nálady, aj suicidálne úvahy. Vyskytli sa u nej symptómy zaznamenané v minulosti, časť z nich pretrváva dodnes, ktoré možno hodnotiť ako následky sexuálneho zneužívania - úzkostné prežívanie, strachové reakcie, depresívne nálady, pocity viny, hanby, bezmocnosti a zlosti. Môže sa to prejavovať navonok aj zlyhávaním v škole, útekmi z domova, agresiou, odmietaním komunikácie, ako aj psychosomatickými reakciami, ako sú bolesti brucha, zvracanie. Prítomné aj nadmerné zaoberanie sa sexualitou, ale v negatívnom zmysle, keď má pocit nespokojnosti a radšej by bola v roli opačného pohlavia. Pri vyšetrení u nej nezistila iné traumatické udalosti, ktoré by podmienili jej problematické prežívanie v tomto smere, preto je vysoko pravdepodobné, že sa spájajú so skutkami uvedenými v obžalobe.

Poškodená mohla prežívať pocity zrady, straty istoty a bezpečia, ak sa stala obeťou niekoho, o kom si myslela, že má k nej pozitívny vzťah. Dieťa v takomto prípade stráca pozitívny obraz o svete, iným prestane dôverovať, aby ho opäť nezranili. Menovaná využívala dospelých ako matku a starú matku na uspokojovanie vlastných potrieb, ale nemala k nim dostatočne blízky a dôverný vzťah, aby im povedala o svojom prežívaní. Ak dieťa nemá podporu najbližších a nie je schopné zvrátiť zneužívanie, osvojí si rolu bezmocnosti.

Z dlhodobého hľadiska traumatické sexuálne skúsenosti znižujú sebavedomie, sebaúctu, hodnotenie a vnímanie seba. Môže nastať aj to, že má pocit, že si v dôsledku toho nezaslúži rešpekt a úctu iných, v dospelosti sa nedokáže postaviť na vlastnú obranu, zostáva v roli obeť a prípadnú agresiu môže obrátiť voči sebe. Taktiež sa môžu v dospelosti u zneužívaného dieťaťa prejaviť depresie, fóbie, dokonca môže zotrvať vo vzťahoch, kde je zneužívané.

Záver vyšetrenia poškodenej sa zhodujú so závermi znalkyne K.. E. J. a posudky sa kompletizovaním informácií dopĺňajú. Výpoveď svedkyne poškodenej možno hodnotiť tak, že už trestné oznámenie obsahuje prvky, ktoré sú charakteristické pri výpovedi o udalostiach, ktoré boli skutočne prežité, jej výpovede majú logickú štruktúru, časové ohraničenie je dávané do vzťahu s inými udalosťami. Taktiež uviedla citácie vzájomnej komunikácie, množstvo aj menej významných detailov, informácie o vlastnom prežívaní, ako aj o tom, že niektoré situácie akoby nepochopila. Takéto údaje sa vo vymyslených výpovediach nevyskytujú, lebo nezapadajú do vymysleného deja, ktorý je koncipovaný tendenčne s určitým zmyslom a takáto informácia by nesmerovala k dosiahnutiu cieľa vymyslenej výpovede.

Znalkyňa doplnila, že u poškodenej nezistila sklony ku klamstvu, je výpovede považovala za vieryhodnú a nie také, ktoré by táto prečítala len z niečoho, čo jej bolo predložené bez toho, aby to prežila. Výchovné prostredie s jej biologickými rodičmi jej neumožnilo byť primerane závislým dieťaťom, začala preberať zodpovednosť za svoju mamu a jej vzťah s otcom, čo smerovalo k tomu, že napr. mala často bolesti hlavy. Potom sa formovala ako osobnosť tak, že mala ťažkosti k autoritám, ako aj byť spontánna a nie je zvláštnosťou, že takéto deti sa stávajú následne zneužívanými. Keď u nej malo začať dochádzať k sexuálnemu zneužívaniu, objavili sa tam už iné príznaky ako únik z domova, predčasné sexuálne aktivity, vzdor voči autorite a to bolo až v období, keď jej rodičia už spoločne nežili, a preto sa ich vzájomné konflikty na tomto správaní nepodieľali. Pre takéto symptómy je preto namieste hľadať v danom čase iné neprimerané správanie.

Poškodená netrpí žiadnou patológiou, ktorá by jej znemožnila vnímať, hodnotiť, zapamätať si a reprodukovať prežité udalosti. Vierohodnosť, všeobecná aj špecifická k danému prípadu, nasvedčovala tomu, že poškodená hovorila o skutočne prežitom a nie o vyprodukovaní fantazijného podobného príbehu. Vymyslieť takýto príbeh, aby zapadali jednotlivé skutočnosti tak, ako boli ustálené v obžalobe,

môžu len osoby vysoko inteligentné, ktoré majú na to motív a majú aj narcistické rysy. Poškodená z hľadiska inteligencie nemá taký potenciál, aby mohla niečo také v takom rozsahu produkovať. Aj z hľadiska motivácie u nej takáto motivácia nebola zistená, pretože táto nemá tendenciu pútať na seba pozornosť a nevstúpila by do takého konania pre neistý motív neistého profitu z takého klamstva. Znalčka si nevedela predstaviť, že by takúto konkrétnu výpoveď v takom rozsahu a takým spôsobom vyprodukovala taká osobnosť ako je poškodená.

Nasledujúce listinné dôkazy boli prečítané na hlavním pojednávaní dňa 20. februára 2017.

Rozsudkom Okresného súdu Brezno z 13. apríla 2015, sp. zn. 1T/130/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. mája 2015, sp. zn. 3To/57/2015 bol obžalovaný uznaný za vinného z pokusu zločinu znásilnenia podľa § 14 ods.1 Tr.zák., § 199 ods.1,2 písm.b Tr.zák. a z pokusu prečinu súložie medzi príbuznými podľa § 14 ods.1 Tr.zák., § 203 ods.1 Tr.zák., ktoré spáchal dňa 29. augusta 2014 tak, že sa násilím a hrozbou bezprostredného násillia snažil donútiť k súložiu vlastnú dceru K. K., čo sa mu však nepodarilo a za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom strázenia.

Trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo 16. mája 2011, sp. zn. 3T/83/2011, právoplatným 7. júna 2011 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr.zák. a za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol odložený na skúšobnú dobu vo výmere 1 a 1 roka. Uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota z 5. septembra 2013, sp. zn. 3T/83/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. januára 2014, sp. zn. 4Tos/81/2013 bolo rozhodnuté, že uložený trest vykoná a na jeho výkon bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom strázenia. Z výkonu tohto trestu bol 25. júna 2014 podmienene prepustený, avšak 17. marca 2016 bolo rozhodnuté, že jeho zvyšok vykoná.

Zo zápisnice o trestnom oznámení vyplýva, že ho poškodená U. I. podala dňa 10. decembra 2014 a v tomto popísala priebeh jednotlivých skutkov, ktoré boli neskôr predmetom obžaloby, okrem bodov 5,8 a 9, o ktorých vypovedala až neskôr.

Zo zápisnice o previerke výpovede svedkyne poškodenej U. I. na mieste zo dňa 20. novembra 2015 a pripojenej fotodokumentácie vyplýva popis skutkov v bodoch 6 a 8 svedkyňou poškodenu, ako aj poloha a popis miesta, kde sa mali skutky stať, zároveň určenie vzdialenosti medzi kultúrnym domom a domom obžalovaného a to na 285 metrov, ako aj popis celej trasy, ktorou sa pohybovala poškodená a obžalovaný, ktorá sa dá prejsť za cca 3 minúty 15 sekúnd.

Zo zápisnice o previerke výpovedí W. I. na mieste zo dňa 18. júna 2015 a pripojenej fotodokumentácie vyplýva aké sú výhľadové pomery z okna rodinného domu v Pohronskej Polhore, J. č. X a to smerom na hlavnú ulicu, ako aj budovu bývalého kultúrneho domu.

Z lekárskej správy NsP Brezno, n.o. zo dňa 31. januára 2012 vyplýva, že u poškodenej bol zistený mierny opuch a palpačná bolestivosť nad základným zhybom palca ľavej ruky bez zmien, ako dôvod zranenia uviedla, že spadla, zranenie bolo diagnostikované ako natiahnutie a vyvrtnutie prsta, na ktorý jej bola daná sádrová dlaha. Poškodená bola na kontrole dňa 10. februára 2012, kde bolo zistené, že opuch ustúpil, ale bol jej doporučený ešte kľudový režim. Okrem týchto dvoch dní nebola poškodená ošetrená v NsP Brezno, n.o. na zranenie ruky.

Obsah facebookovej komunikácie medzi U. I. a K. K. vyplýva z jej listinného prepisu.

Výška celkovej snehovej pokrývky za obdobie od 1. decembra 2012 do 28. februára 2013 v lokalite Pohronská Polhora vyplýva zo správy Slovenského hydrometeorologického ústavu, Regionálne stredisko Banská Bystrica.

Z lekárskej správy NsP Brezno, n.o. zo dňa 26. mája 2010 vyplýva, že poškodená bola na gynekologickom vyšetrení, pretože mala bolesti v podbrušku, pričom uviedla, že už mala pohlavný styk.

Z prepúšťacej správy NsP Brezno, n.o. zo dňa 22. februára 2013 vyplýva, že poškodená bola prepustená do ambulantnej starostlivosti, pričom jej vo februári 2013 hrozil predčasný pôrod pred ukončením 37.

týždňa ťarchavosti, avšak príčinou týchto komplikácií s najväčšou pravdepodobnosťou nebol pohlavný styk, ktorý mala v januári 2013.

Z písomností ÚPSVaR Brezno vyplýva, že sa poškodená mala dopúšťať záškoláctva v novembri 2009. Z písomností OU Brezno vyplýva, že poškodená bola dňa 12. decembra 2012 predvolaná, aby vypovedala ohľadne priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm.d Zák. o priestupkoch, dňa 22. februára 2013 bolo rozhodnuté, že takýto priestupok spáchala, keď fyzicky napadla Q. N. tak, že jej dala facku a vykrútila ľavú ruku, ako aj malíček na ľavej ruke, pričom jej nebola uložená žiadna sankcia.

Obžalovaný aj na poslednom hlavnom pojednávaní spáchanie skutkov v bodoch 1 až 11 poprel, odkázal na svoje výpovede z prípravného konania a predchádzajúcich hlavných pojednávaní, ktoré boli prečítané. K jednotlivým bodom doplnil svoju obhajobu o určité skutočnosti, tak ako sú vyššie rozvedené. Poškodená si všetky tieto útoky vymyslela, pretože sa mu chcela pomstiť za to, že poukazoval na jej nevhodné správanie, čo sa jej nepáčilo. O viacerých okolnostiach vypovedala rozporne a nie je možné, aby sa niektoré zo skutkov z technického hľadiska stali tak ako ich popísala.

Nemožno opomenúť, že v prospech obžalovaného vyznieva skupina dôkazov resp. niektoré ich časti. Je potrebné poukázať na samotnú výpoveď svedkyne poškodenej a to pri viacerých skutočnostiach. Napr. nelogické je jej tvrdenie pri skutku v bode 3, že by ju mal obžalovaný zniesť v dome o poschodie nižšie do kúpeľne, kde nie je ani posteľ, keď ju mohol odniesť z kuchyne do izby na tom istom poschodí, kde sa posteľ nachádzala. Ďalej pri bodoch 6 a 8 uviedla, že od autobusovej zastávky k domu obžalovaného je vzdialenosť 50-60 m, čo je však podstatne menšia vzdialenosť ako bola reálne zistená pri previerke jej výpovede na mieste a to 285 metrov. Prejdenie tohto úseku trvá cca 3 minúty 15 sekúnd, čo je dosť dlhá doba na to, aby mohla kričať tak, aby ju niekto počul, najmä v čase, keď je už ticho, naviac v prvom prípade pred ňou vystupovali z autobusu aj iné osoby, napokon v tom čase sa v rozhodnom období vykonávala aj údržba ciest, čo potvrdil svedok S. K.. Ak by kričala pri skutku v bode 1 ako uviedla, nie je vylúčené, že by ju počul svedok Q. P., vzhľadom na nočnú hodinu, hoci ide o osobu vyššieho veku. Tento tiež vypovedal, že si nevšimol žiadne konflikty medzi obžalovaným a poškodenu, hoci s ňou býval v tom istom dome. Okrem toho napr. bezprostredne po skutku v bode 1 uviedla svojej matke, že obžalovaný ju zbil a nie, že by ju mal sexuálne zneužívať, naviac pri trestnom oznámení vôbec nespomenula, že by jej mala po údere päťou do nosa z tohto tiecť krv, o čom vypovedala až pri svojej svedeckej výpovedi, no jej matka s krátkym časovým odstupom nič také na nej nevidela. Pri tomto bode nelogicky vyznieva z hľadiska fyzických možností prehodenie poškodenej obžalovaným cez jej sestru C. takým spôsobom ako to tvrdila. Určitý stupeň neistoty v tomto bode už vyplýva aj zo samotného znenia skutkovej vety, keď sa nepodarilo zistiť, či sa tento skutok mal stať 1. januára 2010 alebo 1. januára 2011, hoci z lekárskej správy zo dňa 26. mája 2010 vyplýva, že samotná poškodená uviedla, že v tom čase už mala pohlavný styk. Až neskôr sa snažila vo svedeckej výpovedi upresniť, že tým mala na mysli len to, že už nebola panna, ale prvý pohlavný styk mala až v roku 2012, (prvostupňovému súdu sa javí ako reálnejší dátum, kedy sa mal skutok v bode 1 stať, deň 1. január 2011). Aj popis skutku v bode 10 zo strany poškodenej v akej polohe mal byť obžalovaný a ona pri orálnom styku a na to nadväzujúce sústavné držanie jej sánky jeho ľavou rukou, vyvoláva určité pochybnosti.

Taktiež okolnosť, že nebola bezprostredne po jednotlivých skutkoch (a ak by sa preukázalo spáchanie skutkov v bodoch 1 a 2 obžalovaným, k ďalším skutkom by s veľkou pravdepodobnosťou ani nemohlo dôjsť) vykonaná ohliadka miesta činu, nemožno hodnotiť na ťarchu obžalovaného, práve naopak, pretože to bola poškodená, ktorá bezprostredne po jednotlivých skutkoch nepodala trestné oznámenie resp. sa o nich bezprostredne nezmenila žiadnej inej osobe, ktorá by ho mohla prípadne podať, čím v konečnom dôsledku znemožnila a zmarila zaistenie rôznych, najmä biologických stôp, ktoré by potvrdzovali v určitých smeroch jej výpoveď a mohli výrazne napomôcť k preukázaniu toho, že sa skutky v bodoch 1 až 11 stali. Poškodená, okrem jedného prípadu (skutok v bode 5), nevyhľadala ani lekárske ošetrenie, hoci pri takom spôsobe útokov zo strany obžalovaného ako ich popísala, je predpoklad, že by mohli u nej vzniknúť určité zranenia, ktoré by tiež v určitej miere objektivizovali jej výpoveď. Napríklad k bodu 1 vypovedala, že ju poškodený udrel päťou do nosa, preto sa jej pustila krv, naviac mala krváčať aj z vagíny, aj pri skutku v bode 3 tvrdila, že mala v dôsledku privretia ruky do dverí nalomený palec. To, že poškodená vypovedá o určitých dôležitých okolnostiach rozdielne, preukazuje jednoznačne aj lekárska správa, keď najprv pri prvotnom ošetrení zranenia (skutok v bode 5) uviedla, že ho utrpela v dôsledku pádu, aj svojej matke povedala, že si zranenia prsta spôsobila v škole na praxi, následne však

už tvrdila, ako to vyplýva z odborného vyjadrenia, že jej ho spôsobila fyzickým násilím iná osoba, na čom zotrvala vo svojej svedeckej výpovedi.

Svedkyňa W. I., matka poškodenej, vypovedala v prospech obžalovaného a súčasne v neprospech poškodenej, hoci mala k obojm výrazný kladný citový vzťah. Napriek tomu sa poškodenej zastala, keď ju mal obžalovaný zbiť, čo vyznieva v jeho neprospech, avšak nikdy si na poškodenej nevšimla nielenže zranenia (okrem narazeného prsta), ale ani také jej správanie, z ktorého by vyplynulo, že sa voči poškodenej dopúšťa obžalovaný konaní, ktoré mu boli kladené za vinu. Takéto správanie obžalovaného voči poškodenej, ani zranenia si nevšimol svedok Q. P., ktorý s poškodenou býval a zranenia si na nej nevšimli ani jej priateľky N. P. a S. Z.. Táto zároveň vypovedala o tom, že po určitom čase sa vzťahy medzi poškodenou a obžalovaným zhoršili, poškodená mala z neho negatívny pocit, keďže jej zasahoval do spôsobu života, hoci nebol jej biologický otec, poukazoval na jej nevhodné správanie, čo sa poškodenej evidentne nepáčilo a mohlo to u nej eventuálne zadať dôvod, aby vypovedala v jeho neprospech. Napäté vzťahy medzi obžalovaným a poškodenou potvrdila aj jej matka, ktorá vypovedala aj o tom, že keď bola poškodená tehotná, tak ju čakávala, keď mala prísť k nej domov a nespomenula ohľadne skutkov v bodoch 6 a 8, že by poškodená prišla domov s nejakým väčším časovým odstupom, čo by si musela všimnúť, ak by sa tieto skutky stali, navyiac si na nej nevšimla ani žiadne rozrušenie.

Tieto dôkazy do určitej miery vyvolávajú pochybnosti ohľadne skutkových zistení v bodoch 1 až 11, najmä pre viaceré rozpory vo výpovediach jedinej priamej svedkyne, keď vo vyššie rozvedených okolnostiach vypovedala inak resp. ich vo svojich výpovediach, prípadne trestnom oznámení neuviedla a postupne ich dopĺňala, taktiež pre určité rozpory jej výpovedí s výpoveďami ďalších svedkov, predovšetkým jej matkou, ktorá nepotvrdila viaceré ňou uvádzané skutočnosti, súčasne i pre odstup času, ktorý uplynul od eventuálneho spáchania skutkov do podania trestného oznámenia, ako aj pre následnú nemožnosť vykonania ďalších dôkazov, ktoré by mohli napomôcť k ustáleniu skutkového stavu v jednotlivých bodoch a objektivizovať jej tvrdenia.

Na druhej strane, rešpektujúc aj názor odvolacieho súdu a závery znaleckého posudku z odvetvia psychológie detí a dospelých N.. K. D., ako i jej výpoveď, dospel prvostupňový súd k záveru, že vykonané dôkazy, ktoré preukazujú skutočnosti v neprospech obžalovaného, na seba nadväzujú, dopĺňajú sa a vo svojom súhrne vyvracajú obhajobu obžalovaného, vrátane dôkazov vyznievajúcich v jeho prospech a v konečnom dôsledku preukazujú, že obžalovaný spáchal skutky v bodoch 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10 a 11 tak ako sú vyššie uvedené. Napokon prvostupňový súd aj v predchádzajúcom oslobodzujúcom rozsudku síce obžalovaného oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa skutky v bodoch 1 až 11 stali, avšak z odôvodnenia vyplýva, že sa tak stalo len pre existenciu určitých pochybností aplikujúc zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného, ale aj vtedy konštatoval, že obžalovaný je dôvodne podozrivý zo spáchania týchto skutkov.

Obžalovaného usvedčovala svojimi výpoveďami z prípravného konania, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prečítané, priama svedkyňa poškodená U. I., ktorá v nich popísala priebeh skutkov v bodoch 1 až 11, tak ako boli ustálené v obžalobe. Na hlavnom pojednávaní ale opätovne nevypovedala, preto súd nemohol zistiť niektoré bližšie okolnosti. Táto bola v čase skutkov dcérou družky obžalovaného, s ktorým bývala v určitých časových úsekoch v spoločnej domácnosti a boli v dennodennom kontakte.

Obhajobu obžalovaného vyvracia výpoveď priamej svedkyne poškodenej U. I., ktorej vieryhodnosť možno spochybniť len v určitej miere. Jej výpovedi protirečí samotný obžalovaný, čo je logické, pretože nemá žiadny záujem a dôvod niesť trestnú zodpovednosť za skutky, ktoré mu boli kladené za vinu, ak by ich aj spáchal, jej výpoveď však spochybňuje aj časť ďalších vykonaných dôkazov tak ako sú vyššie rozvedené, naproti tomu ďalšia časť dôležitých vykonaných dôkazov zase potvrdzuje v určitých častiach jej výpoveď a súčasne vyvracia obhajobu obžalovaného. To, že poškodená je jedinou priamou svedkyňou, nie je rozhodujúce, pretože vzhľadom na charakter trestnej činnosti je pochopiteľná snaha obžalovaného vykonať skutky v neprítomnosti ďalších osôb, ktoré by ho prípadne mohli usvedčovať a tým zhoršiť dôkaznú situáciu v jeho neprospech.

Je logické, že svedkyňa poškodená si, vzhľadom na rozsah trestnej činnosti a taktiež aj pre odstup času, hneď nespomenula na všetky detaily pri jednotlivých skutkoch resp. ich popísala inak. V čase skutkov bola ešte maloletou, nezrelou osobou, fyzicky podstatne slabšou ako obžalovaný a je pochopiteľné, že sa bála niekomu zdôveriť aj vzhľadom na bezprostredné hrozby obžalovaného, s ktorým bola v tej dobe často v kontakte. Odstup času medzi jednotlivými skutkami a podaním trestného oznámenia, poškodená

akceptovateľne odôvodnila tým, že pre podanie trestného oznámenia sa rozhodla až v dôsledku vplyvu K. K. a toho, že obžalovaný bol v inej trestnej veci v tom čase už vo väzbe, teda jej nemohol reálne ublížiť a taktiež z obavy, že sa bála aj o svoju mladšiu sestru C. K.. Výpoveď svedkyne poškodenej o určitých skutočnostiach, tak ako sú vyššie uvedené, potvrdili nepriami svedkovia, ktorým sa s odstupom času zdôverila a to najmä W. P., S. Z., N. P., K. K. a Q. K.. Svedčí o tom aj obsah facebookovej komunikácie medzi poškodenou a K. K.. Títo svedkovia síce neboli ani v jednom prípade priamymi svedkami pri žiadnom zo skutkov, poškodená im tieto udalosti oznámila až s odstupom času, u každého z nich v inom rozsahu a to bez bližších podrobností, napriek tomu možno konštatovať, aj vzhľadom na počet týchto svedkov, že ich potvrdzujúce výpovede podporujú a zvyšujú dôveryhodnosť samotnej svedkyne poškodenej. Na tom nič nemení skutočnosť, že sa s tým nezverila najbližšej plnoletej osobe svojej matke W. I., ktorá sa o tomto dozvedela až od polície, pretože to logicky odôvodňovala tým, že by jej neuverila, nakoľko táto s obžalovaným v tom čase žila ako druh a družka, mala ho rada a nemala žiadnu istotu, že by sa zastala jej a nie obžalovaného.

Pokiaľ ide o osobu poškodenej z hľadiska svedeckej vierohodnosti vyznieva v jej prospech hodnotenie znalkyňou z odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých K.. E. J., z ktorého vyplýva, že táto je schopná veci vnímať ako sa stali, zapamätať si ich, aj zreprodukovať, neboli u nej zistené tendencie ku klamstvám a boli u nej zaznamenané znaky, ktoré potvrdzujú prežitú traumy spojenú s konaním obžalovaného, ktorého aj v súčasnosti vníma a prežíva v kvadrante strachu. Znalkyňa uviedla aj to, že poškodená si nemusela presne pamätať všetky detaily vzhľadom na dlhý časový odstup, ale aj to, že u tejto bol problematický vývin už od detstva, pretože jej biologický otec sa správal voči jej matke agresívne, čo na nej zanechalo stopy. Pripustila, že traumatické stavy u poškodenej mohli vyvolať aj iné príčiny ako konanie obžalovaného. Zároveň uviedla, že nie je možné vylúčiť, že si poškodená mohla určité skutočnosti upraviť resp. aj o nich klamať a o takomto konaní a schopnosti poškodenej pri iných udalostiach svedčia aj výpovede jej kamarátok svedkýň N. P. a S. Z..

K zhodným resp. obdobným záverom dospela i ďalšia znalkyňa z odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých a to PhDr. K. D.. Potvrdila aj to, že u poškodenej je kontakt s realitou zachovaný, skutky si globálne môže pamätať v rozsahu svojich schopností, ale môžu sa tam vyskytnúť aj momenty, ktoré nevie presne opísať fakticky, ale pamätá si z nich len prežité pocity. Teda v jej pamäťovom materiáli sa môžu objaviť určité nepresnosti v reprodukcii, ale v žiadnom prípade sa u nej nezistili konfabulácie resp. patologické skresľovanie skutočnosti. U poškodenej boli zistené znaky svedčiace o prežití traumy, je vysoko pravdepodobné, že sa tieto spájajú s uvedenými skutkami. Časť týchto znakov sa u nej mohla vyskytnúť aj predtým a to v dôsledku vplyvu spolužitia rodičov na ňu, avšak ďalšie znaky sa objavovali až vtedy, keď jej rodičia spolu nežili a malo dochádzať k jej sexuálnemu zneužívaniu. Ďalej poukázala na to, že výpovede svedkyne poškodenej obsahujú prvky, ktoré sú charakteristické pre výpovede o udalostiach skutočne prežitých, pretože majú logickú štruktúru, časové ohraničenie je dávané do vzťahu s inými udalosťami, obsahujú aj citácie vzájomnej komunikácie, množstvo aj menej významných detailov, informácie o vlastnom prežívaní, ako aj o tom, že niektoré situácie akoby nepochopila. Takéto údaje sa vo vymyslených výpovediach nevyskytujú, navyše poškodená z hľadiska inteligencie nemá taký potenciál, aby mohla niečo v takom rozsahu a takým spôsobom sama vyprodukovať, napokon na takéto konanie nemala ani motiváciu, pretože nemá tendenciu pútať na seba pozornosť a z takéhoto konania by mala len neistý profit. Okrem toho, keďže nemala k blízkym dospelým osobám dostatočne dôverný vzťah, nepovedala im o svojom prežívaní a osvojila si rolu bezmocnosti.

K hodnoteniu vierohodnosti poškodenej treba uviesť i to, že nepochybne utrpela zranenie - vyvrtnutie palca ľavej ruky (skutok v bode 5), čo potvrdilo bezprostredné lekárske ošetrenie a na to nadväzujúci znalecký posudok, odborné vyjadrenie a lekárska správa, aj keď menila príčinu, v dôsledku čoho resp. akým spôsobom jej toto zranenie vzniklo.

Pokiaľ ide o dôveryhodnosť tvrdení svedkyne poškodenej, je potrebné doplniť, že podľa aktuálnych odborných zistení sú pre maloleté osoby, ktoré sú sexuálne zneužívané blízkymi osobami typické viaceré znaky. K najdôležitejším patrí pasivita obeť, oneskorené podanie trestného oznámenia, nekonzistentná výpoveď, prípadne aj úplná zmena pôvodnej výpovede, takáto obeť dokonca nemusí vykazovať ani symptómy traumy a dokonca môže mať aj pozitívny postoj k páchatelovi. Dôležitým je aj nekonzistentný postoj druhého rodiča t.j. nezneužívajúceho, v tomto prípade matky poškodenej, ktorá mala pozitívny vzťah nielen k samotnej poškodenej, ale aj k obžalovanému, teda nevedela komu má dôverovať, ale nechcela, aby bol obžalovaný trestne stíhaný. Väčšina týchto znakov je charakteristická pre svedkyňu

poškodenú a jej výpovede, čo vysvetľuje najmä určité rozdiely v jej výpovediach, postupné oznamovanie jednotlivých skutkov a prípadné nepresnosti pokiaľ ide o presný čas a popis priebehu jednotlivých skutkov (hoci rozhodujúce skutočnosti popísala pomerne detailne), ide totiž o špecifickú skupinu osôb - svedkov, teda v konečnom dôsledku nemožno konštatovať, že by tieto naznačené okolnosti svedčili o nepravdivosti výpovedí takýchto osôb v celom resp. podstatnom rozsahu, práve naopak, tieto okolnosti sú pre takúto skupinu svedkov typické.

V neprospech obžalovaného vyznieva aj to, že v minulosti nevedol riadny život, bol viackrát súdom trestaný, predovšetkým jeho posledné odsúdenie, keď bol za obdobné násilné konanie a následné vyhrážky, ako mu bolo kladené za vinu obžalobou v jednotlivých bodoch, právoplatne odsúdený, keď sa ho dopustil voči vlastnej dcére K. K.. Nemožno síce opomenúť viacero rozdielov medzi poškodenými, keď oproti oproti U. I. K. K. oznámila spáchanie skutku obžalovaným bezprostredne a nie po dlhom časovom období, vypovedala aj na hlavnom pojednávaní, v jej výpovediach neboli žiadne výrazné rozpory a nešlo o osobu, pri ktorej výchove by boli nastali nejaké výraznejšie problémy, avšak to jednoznačne nasvedčuje, že obžalovaný má sklony sexuálne kontaktovať aj maloleté osoby a to neprímeraným, násilným spôsobom.

Obhajobu obžalovaného pri skutkoch v bodoch 6 a 8, že nebolo technicky možné skryť sa pod schodmi budovy bývalého kina a odtiaľ zaútočiť na poškodenú vyvracajú výpovede svedkov N. N., S. K. a S. Z., zároveň aj previerka výpovede svedkyne poškodenej na mieste, z ktorých vyplýva, že napriek vysokej snehovej pokrývke sa bolo možné na danom mieste schovať.

Zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie jednoznačne vyplýva, že obžalovaný bol v čase skutkov príčetný, neboli u neho zistené sklony k nadmernému užívaniu alkoholu, prípadne iných návykových látok, taktiež ani prejavy žiadnej sexuálnej úchyľky, no napriek tomu sa tento dopustil už obdobného konania ako mu bolo kladené za vinu a to voči vlastnej dcére. Zo znaleckého posudku z odvetvia psychológie tiež vyplýva, že sa u neho prejavujú nižšie city a pudové ťiahnutia a chýba účinnejší mechanizmus, ktorý by plnil regulačnú funkciu. Súčasne bola u neho zistená aj snaha pôsobiť sociálne žiadúcim dojmom a zakrývať svoje skutočné pohnútky a negatívne vlastnosti.

Podľa § 156 ods.1,2 písm.a Tr.zák. (§ 139 ods.1 písm.a Tr.zák.) prečin ublíženia na zdraví spácha ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví a čin spácha na chránenej osobe.

Podľa § 189 ods.1,2 písm.b,c Tr.zák. (§ 139 ods.1 písm.a,b,i Tr.zák. a § 140 písm.c Tr.zák.) zločin vydierania spácha ten, kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel a čin spácha na chránenej osobe z osobitného motívu.

Podľa § 199 ods.1,2 písm.b Tr. zák. (§ 139 ods.1 písm.a,b Tr. zák.) zločin znásilnenia spácha ten, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti ženu k súložiu, alebo kto na taký čin zneužije jej bezbrannosť a čin spácha na chránenej osobe.

Podľa § 200 ods.1,2 písm.b Tr.zák. (§ 139 ods.1 písm.a,b Tr.zák.) zločin sexuálneho násillia spácha ten, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti iného k orálnemu styku, análnemu styku alebo k iným sexuálnym praktikám alebo kto na taký čin zneužije jeho bezbrannosť a čin spácha na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods.1 písm.a,b,i Tr. zák. sa chránenou osobou rozumie dieťa, tehotná žena a svedok.

Podľa § 127 ods.1 Tr. zák. sa dieťaťom rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 140 písm.c Tr.zák. osobitným motívom sa rozumie spáchanie trestného činu v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin.

Vychádzajúc z týchto skutočností, súd konanie obžalovaného kvalifikoval v bodoch 1 a 3, 8, 10 ako trojnásobný zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods.1, ods.2 písm.b Tr.zák., z toho v bodoch 1 a 3 ako pokračovací, pretože násilím a hrozbou bezprostredného násillia donútil iného k iným sexuálnym

praktikám, v bode 10 k orálnemu styku, v bodoch 8 a 10 zneužívajúc jeho bezbrannosť a čin spáchal na chránenej osobe (dieťať, v bodoch 8 a 10 aj na tehotnej žene).

Jeho konanie v bodoch 2 a 4, 7 a 11, 9 kvalifikoval ako trojnásobný zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.b, písm.c Tr.zák., v bodoch 7 a 11 aj podľa § 189 ods.2 písm.a Tr.zák., z toho v bodoch 2 a 4, 7 a 11 ako pokračovací, pretože iného hrozbou násillia a inej ťažkej ujmy nútil, aby niečo opomenul a čin spáchal na chránenej osobe (dieťať a svedkovi) a z osobitného motívu (v úmysle zakryť iný trestný čin), v bodoch 7 a 11 čin spáchal závažnejším spôsobom konania (so zbraňou).

Konanie obžalovaného v bode 5 kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1,ods.2 písm.a Tr.zák., pretože inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe (dieťať).

Jeho konanie v bode 6 kvalifikoval ako zločin znásillnenia podľa § 199 ods.1, ods.2 písm.b Tr.zák., pretože násillm a hrozbou bezprostredného násillia donútil ženu k súložiu, na taký čin zneužil jej bezbrannosť a čin spáchal na chránenej osobe (dieťať a tehotnej žene).

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činov v bodoch 1 až 11, ich následky tak ako sú vyššie uvedené, zavinenia, pohnútky, prirážajúce okolnosti, pohľadujúce okolnosti a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy. Taktiež prihliadol pri pokusoch dvoch trestných činov z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 1T/130/2014 zo dňa 13. apríla 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3To 57/2015 zo dňa 27. mája 2015 na to, do akej miery sa konanie obžalovaného priblížilo k ich dokonaniu, ako aj na okolnosti a dôvody, pre ktoré k ich dokonaniu nedošlo (bližšie vid' odôvodnenie citovaného rozsudku).

Obžalovaný je rozvedený, s bývalou manželkou má dve plnoleté deti, s družkou, s ktorou žil, má jedno maloleté dieťa a okrem toho má ešte jedno plnoleté dieťa. Predtým bol živnostníkom, z miesta trvalého bydliska nie je bližšie hodnotený, v obci k jeho správaniu nemali výhrady, doposiaľ nebol sankcionovaný za priestupok. Súdom bol šesťkrát trestaný pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť, avšak ohľadne prvých štyroch odsúdení sa na neho hľadí ako keby odsúdený nebol. Piatykrát bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 16. mája 2011, sp. zn. 3T/83/2011, právoplatným dňa 7. júna 2011 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr.zák.na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou 1 rok a 6 mesiacov, avšak následne mu bol nariadený výkon tohto trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý začal vykonávať dňa 24. februára 2014 a z ktorého bol podmienenčne prepustený dňa 25. júna 2014, pričom mu bola určená skúšobná doba 1 rok s probačným dohľadom. Dňa 17. marca 2016 mu bol nariadený zvyšok trestu odňatia slobody vo výmere 1 mesiac a 30 dní, pretože sa v skúšobnej dobe podmienenčného prepustenia neosvedčil. Dňa 12. mája 2016 bolo rozhodnuté o spoločnom spôsobe výkonu trestu odňatia slobody a to v ústave so stredným stupňom stráženia.

Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Brezno zo dňa 13. apríla 2015, sp. zn. 1T/130/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. mája 2015, sp. zn. 3To 57/2015, ktorým mu bol za pokus zločinu znásillnenia podľa § 14 ods.1 Tr.zák., § 199 ods.1,2 písm.b Tr.zák. a za pokus prečinu súložie medzi príbuznými podľa § 14 ods.1 Tr.zák., § 203 ods.1,2 Tr.zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Tento trest začal po započítaní väzby vykonávať dňa 30. augusta 2014, v jeho výkone bol doteraz hodnotený kladne.

Obžalovaný konal pri všetkých trestných činoch v tzv. priamom úmysle (ust. § 15 písm.a Tr.zák.), nakoľko chcel spôsobom uvedeným v trestnom zákone porušiť záujmy chránené týmto zákonom, ktoré aj porušil a to jednak právo ženy resp. kohokoľvek slobodne rozhodovať o svojom pohlavnom živote, jednak právo kohokoľvek slobodne rozhodovať o svojom konaní alebo nekonaní, ako aj právo na ochranu ľudského zdravia. Jeho pohnútkou bola snaha dosiahnuť sexuálne uspokojenie napriek tomu, že poškodenou bola chránená osoba, či už dieťa a potom aj tehotná žena, ďalej to, že sa túto svoju trestnú činnosť snažil zakryť hrozbami svedkyni poškodenej, aby jednotlivé skutky nikomu neoznamovala a túto aj fyzicky napadol, keďže mal s ňou predtým slovný konflikt. Obžalovanému nič nepoľahčovalo, prirážovalo mu, že spáchal viac trestných činov (ust. § 37 písm.h Tr.zák.) a že už bol za trestný čin odsúdený (ust. § 37 písm.m Tr.zák.). Práve prvá z prirážajúcich okolností mala veľký význam, nakoľko len v tomto konaní bol uznaný za vinného z ôsmich trestných činov, z toho siedmich zločinov.

Za najprísnejšie z trestných činov a to zločiny znásilnenia podľa § 199 ods.2 Tr.zák. a sexuálneho násillia podľa § 200 ods.2 Tr.zák. je možné uložiť trest odňatia slobody na 7 rokov až 15 rokov. Keďže obžalovanému súd ukladal trest odňatia slobody za viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden bol zločinom a išlo o viacero skutkov (ust. § 41 ods.2 Tr.zák.), zvyšovala sa horná hranica trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu o jednu tretinu t.j. na 20 rokov. Navyiac u neho prevažovali priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi, preto sa zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu (ust. § 38 ods.4,8 Tr.zák.) a to z rozdielu 13 rokov, teda mu bolo možné uložiť v konečnom dôsledku trest odňatia slobody vo výmere od 11 rokov a 4 mesiacov až do 20 rokov.

Nakoľko súd odsudzoval obžalovaného za trestné činy, ktoré spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok (prvý rozsudok dňa 12. januára 2015, sp. zn. 1T/130/2014) za jeho iné trestné činy, ukladal mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (ust. § 42 ods.1 Tr.zák.), čiže mu ukladal trest aj za dva trestné činy v štádiu pokusu z trestného konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/130/2014, takže mu ukladal súhrnný trest odňatia slobody celkovo za 10 trestných činov, z toho 8 zločinov (1 v štádiu pokusu) a 2 prečinov (1 v štádiu pokusu). Súd prihliadol aj na to, že u neho neboli zistené žiadne prejavy sexuálnej úchyľky, jeho nedostatočná schopnosť sebareflexie a náhľadu na vlastné fungovanie oslabuje možnosť pozitívnej zmeny a tým aj reálny predpoklad jeho nápravy. Z týchto dôvodov bolo potrebné na obžalovaného pôsobiť represívne, prihliadajúc aj na rozsah a závažnosť trestnej činnosti, a preto mu súd uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov t.j. necelé dva roky nad dolnou hranicou trestnej sadzby, avšak trest dostatočný, dlhodobej výmery.

Obžalovaný síce nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov uvedených v tomto trestnom konaní v bodoch 1 až 11 vo výkone trestu odňatia slobody, avšak pred spáchaním pokusov trestných činov z trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/130/2014, za ktoré mu bol tiež ukladaný trest v tomto konaní, bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody (hoci len jedenkrát, vykonanie časti nariadeného trestu odňatia slobody v konaní vedenom na OS Rimavská Sobota pod sp. zn. 3T/83/2011 od 24. februára 2014 do 25. júna 2014), ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, preto ho súd zaradil na výkon súhrnného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (ust. § 48 ods.2 písm.b Tr.zák.). Napokon v takomto stupni stráženia vykonával viac ako 3 roky a aj v súčasnosti vykonáva, úhrnný trest odňatia slobody uložený mu v predošlom konaní vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov a do takého stupňa stráženia bol zaradený aj na výkon zvyšku trestu vo výmere 1 mesiac a 30 dní v konaní vedenom na Okresnom súde Rimavská Sobota, sp. zn. 3T/83/2011 (spoločný spôsob výkonu trestu).

Súd súčasne zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Brezno zo dňa 13. apríla 2015, sp. zn. 1T/130/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. mája 2015, sp. zn. 3To 57/2015, ktorým mu bol za pokus zločinu znásilnenia podľa § 14 ods.1 Tr.zák., § 199 ods.1,2 písm.b Tr.zák. a iné uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň zrušil všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad (ust. § 42 ods.2 Tr.zák.).

Takýto trest v dostatočnej miere zabezpečí v danom prípade dosiahnutie účelu trestu (ust. § 34 ods.1 Tr.zák.) a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu aj prvok represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie.

Poškodená U. I. t.č. už plnoletá, náhradu škody nežiadala.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.